

T.C.
BAŞBAKANLIK
KANUNLAR VE KARARLAR
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

Sayı : B.02.0.KKG.0.10/101-65 /2405

Ankara

16 / 5 / 2000

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Başkanlığınıza arzı Bakanlar Kurulu'nca 21/3/2000 tarihinde kararlaştırılan "Bireysel Emeklilik Tasarruf ve Yatırım Sistemi Kanunu Tasarısı" ile gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Bülent ECEVİT
Başbakan

Eki _____ :

- 1- Kanun Tasarısı
- 2- Gerekçe (Genel-Madde)

T. B. M. M. BAŞKANLIĞI	
Tali Kom.	Plan ve Bütçe Adliye
İ. Kom.	Sosyal Adalet
Tarih	22.5.2000 1/693
T. M. M.	E. D. M. M.
Başkan	İsmail SÖKMENÜÇLÜ

Başkanvekili

BİREYSEL EMEKLİLİK TASARRUF VE YATIRIM SİSTEMİ KANUNU TASARI

A. GENEL GEREKÇE

Günümüzde, bir çok gelişmiş ve gelişmekte olan ülkenin gündemini sosyal güvenlik reformu oluşturmaktadır. Bununla birlikte, reform gerekçeleri ülkeden ülkeye önemli farklılıklar göstermektedir. Sanayileşmiş ülkelerde nüfusun yaşlanması ile sosyal güvenlik sistemlerinin aktif-pasif dengelerinin bozulmaya başlaması reformun en önemli gerekçelerinden birisini oluşturmaktadır. Gelişmekte olan ülkelerde ise reform ile bireylere daha nitelikli ve daha yüksek sosyal güvenlik hizmetinin verilmesinin amaçlandığı görülmektedir.

Ülkemizde de sosyal güvenlik alanında yaşanan mali, kurumsal ve idari yapılanmalardaki sorunlara çözüm amacıyla Ağustos 1999'da sosyal güvenlik reformuna ilişkin temel düzenlemeler yapılmıştır. Söz konusu reform ve bunlara ilişkin mevzuat düzenlemeleri ile bir yanda mevcut kamu sosyal güvenlik sisteminin güçlendirilmesi ve kurumların yeniden yapılandırılarak daha nitelikli ve yüksek bir sosyal güvenliğin sağlanması amaçlanırken, diğer taraftan bu sisteme ek olarak tamamlayıcı nitelikteki programların geliştirilmesi düşünülmektedir.

Dünyada yaşlılık aylığı veya emekliliğe yönelik sosyal güvenlik alanında sorunların çözümüne yönelik yaklaşımlarda temel olarak aşağıdaki hususlar gözlemlenmektedir:

a) Tüm hizmetlerin standartlaştırılması yerine çok basamaklı emeklilik sistemleri tercih edilmektedir.

b) Özellikle nimet-külfet dengesinin tam olarak oluşturulmasını teminen maaş esaslı veya dağıtım sistemi yerine prim esaslı fonlu sistemler tercih edilmektedir.

c) Fonlu sistemlerde üyelere genelde daha yüksek getiri sağlaması ve emeklilikteki geliri artırması nedeniyle portföy yönetiminde uzmanlaşma tercih edilmektedir.

d) Bir diğer önemli nokta da, bireylerin kendi tasarrufları üzerinde söz haklarının olması ve yatırım riskini üstlenmeleridir. Yani, bireyler emeklilik sisteminde daha aktif bir rol almaktadırlar.

Çok basamaklı emeklilik sistemlerinde, birinci basamak; kamu sosyal güvenlik kurumları tarafından oluşturulan, zorunlu katılıma dayalı, asgari bir emeklilik gelirinin sunulduğu, dağıtım esasına göre işleyen ve gelirin yeniden dağıtılması amacı yönelik bir yapı arz etmektedir. Bu nedenle, birinci basamak emeklilik sistemleri sosyal bir devlet olmanın gereği olarak her bireye emeklilikte yaşayabileceği "asgari" bir geliri sağlama amacına yöneliktir.

Bununla birlikte, ikinci basamak emeklilik sistemleri, zorunlu veya isteğe bağlı olarak asgari emeklilik gelirine ek, bireylerin aktif çalışma yaşamlarındaki gelirlerini korumaya yönelik ve çoğunlukla işyeri bazlı emeklilik sistemleri olup fonlu veya fonsuz olarak düzenlenebilmektedir.

Üçüncü basamak emeklilik sistemleri ise bireylerin emekliliğe yönelik gönüllü katkılarında oluşan ve tamamıyla bireysel hesaplarda takip edilen fonlu sistemlerdir.

Ülkemizde SSK, Bağ-Kur ve Emekli Sandığı aracılığı ile sunulan emeklilik hizmetleri birinci ve ikinci basamağı karşılamaktadır. Üçüncü basamak emeklilik hizmetleri ise kısmen hayat sigorta şirketlerince sunulan ürünlerle karşılanmaktadır.

Bu nedenle, kamu sosyal güvenlik sistemine tamamlayıcı nitelikteki "Bireysel Emeklilik Tasarruf ve Yatırım Kanunu Tasarısı Taslağı", bireylerin emekliliğe yönelik gönüllü tasarruflarını düzenleyen bireysel emeklilik hesaplarına dayalı fonlu bir sistemin oluşturulmasını öngörmektedir.

Ülkemizde bireylerin sosyal güvenlik kurumlarından sağlanan emeklilik gelirleri, prime esas masraf ve tavanlara ilişkin sınırlamalar nedeniyle yeterli olmamaktadır. Emeklilikte ek gelir sağlanması amacıyla birikimli hayat sigortaları, ikinci evin kira geliri, döviz veya mevduat gibi kısmen emeklilik döneminde gelir sağlamaya yönelik olarak da kullanılabilen ürünler bulunmaktadır.

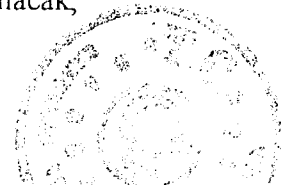
Sanayileşmiş ülkelere bakıldığında bu ülkelerde tasarrufların önemli bir kısmını emekliliğe yönelik fonların oluşturduğu görülmektedir. Bu fonlar, aynı zamanda ülkelerin ekonomik gelişmelerinde de gerekli olan uzun vadeli fon kaynağı da oluşturmaktadır. Aşağıdaki tablo, 1996 yılı sonu itibarıyla bazı OECD ülkelerinde emekliliğe yönelik fonların (üçüncü basamak emeklilik fonları ile kısmen ikinci basamak prim esaslı fonlu emeklilik programları) miktarı ve Gayri Safi Yurt İçi Hasıla (GSYİH)'larına oranını göstermektedir:

ÜLKELER	TOPLAM FON (MİLYAR S)	TOPLAM FON/GSYİH (%)
İTALYA	36.3	3.0
ALMANYA	136.3	5.8
HOLLANDA	345.7	87.3
İNGİLTERE	861.9	74.7
JAPONYA	1,919.7	41.8
AMERİKA BİRLEŞİK DEVLETLERİ	4,303.0	58.2

Genel olarak, emeklilik fonlarının uzun vadeli yapısı, fon miktarının büyüklüğü ve kurumsal yatırımcı kimliği ile sermaye piyasalarındaki etkinliği bu ülkelerin ekonomik gelişmelerinden ana nedenlerinden birisini oluşturmaktadır. Bu Kanun Tasarısı Taslağı ile de ülkemizde emekliliğe yönelik tasarrufların mali sektör içerisinde ülke ekonomisinin hizmetine sunulması amaçlanmaktadır. Ülkemizin gayri safi milli hasılası dikkate alındığında halen uzun vadeli fon yaratma potansiyelinin oldukça yüksek olduğu görülecektir.

Bireysel emeklilik sistemi ile;

- Uzun vadeli altyapı yatırımları için gerekli fonları sağlayacak ve dolayısıyla istihdamı artıracak,
- Kamunun uzun vadeli borçlanma olanağını olumlu etkileyecek,
- Piyasalardaki kısa vadeli spekülasyon baskıları azaltacak,
- Ulusal tasarruf eğilimini artıracak,
- Emekliliğe yönelik tasarrufların mali sisteme akması ile kayıtlılığı teşvik edecek,
- Sermaye piyasalarının derinleşmesine katkıda bulunacak,

g) Bireylere güvenli, avantajlı, yatırımlarını kontrol edebilecekleri ve hesaplarına kolaylıkla ulaşabilecekleri ürünler sunacak,

bir yapı oluşturulmaktadır.

Bireysel emeklilik sistemlerinde en önemli konu güvenli bir ortamın yaratılmasıdır. Güvenli ortam, nitelikli hizmetin sürekli alınabilmesi, hizmet sunan şirketlerin yükümlülüklerini karşılayabilir yeterlilikte olmaları, fon varlıklarının bir anlamda emanetçi olan şirketin hesaplarında ayrı olması ve katılımcılara ait olması, emeklilik hesaplarında biriken fonların reel değerinin korunması ve düzenleme ve denetlemede yeterli koordinasyonun sağlanarak faaliyetlerin mevzuat hükümleri dahilinde yürütülmesinin sağlanmasıdır.

Bu Kanun Tasarısı Taslağı ile bireysel emeklilik sistemine ilişkin düzenlemelerde;

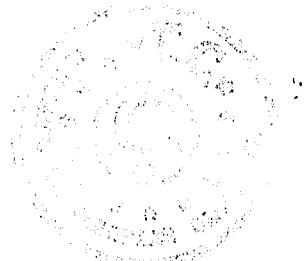
- a) Emeklilik konusunda uzmanlaşmış, güçlü mali bünyeye ve yüksek sermayeye sahip emeklilik şirketlerinin hizmet sunması,
- b) Emeklilik şirketlerinin teknik ve idari altyapılarının ve verecekleri hizmet kalitesinin diğer mali kuruluşlarla rekabet edebilir düzeyde olması,
- c) Birikimlerin reel değerinin korunması ve yüksek getiriye sağlamak amacıyla bireysel emeklilik hesaplarındaki varlıkların uzman portföy yönetim şirketleri tarafından yönetilmesi,
- d) Fon varlıklarının şirket ve fon yöneticisinin varlıklarından ayrı olarak TAKASBANK gibi merkezi saklama kuruluşlarında saklanması,
- e) Tüm birikimlerin sadece bireysel emeklilik sistemine üye olanlara yönelik çıkarılacak emeklilik yatırım fonlarında değerlendirilmesi,
- f) Katılımcıların bireysel emeklilik hesaplarındaki tüm birikimleri talepleri halinde bir diğer şirkete aktarabilmeleri ve dolayısıyla hizmet kalitesi yönünde emeklilik şirketleri arasında yaşanacak rekabet ortamının yaratılması,
- g) Üyelerin hesaplarındaki gelişmeleri sürekli olarak telefon, internet, banka kartları ve benzeri elektronik ortamlarda takip edebilmeleri ve fonlarla ilgili bilgilerin belirli aralıklarla kamuya açıklanması,
- h) Katılımcıların aynı emeklilik şirketinin değişik risk-getiri özelliği olan emeklilik yatırım fonları arasında birikimlerini paylaştırarak kendi tercihlerine göre portföy dağılımı oluşturmalarına olanak tanınması,
- i) Kamuda bireysel emeklilik sistemini çeşitli yönleri ile doğrudan veya dolaylı olarak ilgilendiren Bakanlıklar arasında mevzuat düzenlemesi, faaliyetlerin denetlenmesinde açısından koordinasyonun sağlanması,
- j) Faaliyetlerin güven içerisinde yürütülmesini ve katılımcıların hak ve menfaatlerinin korunması,

gibi hususlar temel amaçlar olarak gözetilmiştir.

Bireysel emeklilik sistemi, bireylerin ve varsa işverenlerinin gönüllü katılımını esas almaktadır. Bireysel emeklilik sistemi bireylerin harcanabilir gelirleri üzerinden yapacakları tasarruflara yönelik bir sistem olması nedeniyle, gönüllü katılım ulusal tasarruf eğiliminin artmasına neden olacaktır. Diğer taraftan, işverenlerin çalışanlarına yönelik katkılarının olması halinde bireysel emeklilik sistemi ile işyeri bazlı grup emeklilik sistemi olarak işleyebilecek niteliğe kavuşabilecektir. Bu nedenle, bireysel emeklilik sistemi, işgücü maliyetlerinin yüksek

olması nedeniyle işverene veya çalışanlara katılım konusunda herhangi bir zorunluluk getirmemektedir. Bireysel emeklilik istemine katılımın sağlanabilmesi için hem bireysel katılımcıların ve varsa işverenlerinin vergi düzenlemeleriyle teşvik edilmesi gerekmektedir.

Bireysel emeklilik sistemi ile amaçlanan kamu sosyal güvenlik istemlerine alternatif bir özel emeklilik sistemi yaratılması değildir. Tam aksine, kamu sosyal güvenlik sistemine üye olan ve aktif prim ödeyenlere ek avantajlar sağlanarak ve gerçek gelir beyanı teşvik edilerek vergi gelirlerinin artırılmasını öngören, kayıt-dışılığın azaltılmasına ve mevcut sosyal güvenlik kurumlarının mali gelirlerinin artırılmasına yönelik bir sistemdir. Bu nedenle, bireysel emeklilik sistemi, hiç bir şekilde kamu sosyal güvenlik sisteminin özelleştirilmesi değil, sosyal güvenlik sistemini tamamlayıcı nitelikte gönüllü katılıma dayalı ek emeklilik sistemidir.

B. MADDE GEREKÇELERİ

Tasan 8 bölüm, 35 madde ve 4 geçici maddeden oluşmaktadır.

Tasanın bölümleri aşağıdaki başlıklar altında toplanmıştır;

BİRİNCİ BÖLÜM	Amaç, Kapsam ve Tanımlar,
İKİNCİ BÖLÜM	Bireysel Emeklilik Koordinasyon Kuruluna İlişkin Düzenlemeler
ÜÇÜNCÜ BÖLÜM	Bireysel Emeklilik Sisteminin İşleyişi ve Emeklilik Sözleşmesi
DÖRDÜNCÜ BÖLÜM	Emeklilik Şirketine İlişkin Düzenlemeler
BEŞİNCİ BÖLÜM	Emeklilik Yatırım Fonlarına İlişkin Düzenlemeler
ALTINCI BÖLÜM	Denetim, İlân ve Reklamlar ve Sigortalıya Açıklanacak Bilgiler
YEDİNCİ BÖLÜM	Ceza Hükümleri
SEKİZİNCİ BÖLÜM	Diğer Hükümler

Madde 1- Bu maddede, kanunun amacı ve kapsadığı alanlar belirtilmiştir. Bu kanunun amacı; toplumumuzun orta ve üst gelir katmanındaki bireylere kamu sosyal güvenlik sistemine ek olarak, emeklilik döneminde ek gelir sağlamak üzere, gönüllü katılıma dayalı ve belirlenmiş katkı esasına göre bireysel emeklilik sistemi oluşturmaktır. Kanun, sisteme giren katılımcıların ve varsa isteğe bağlı olarak işverenlerinin katkılarının toplanmasını, emeklilik şirketleri tarafından bireysel emeklilik hesaplarında izlenerek emeklilik yatırım fonlarında yatırıma yönlendirilmesini ve sisteme katılma, ayrılma ve emeklilik koşulları ile katılımcıların hak ve yükümlülüklerini belirleyen düzenlemeleri kapsamaktadır.

Sistem, bir taraftan fonların oluşmasını sağlarken sermaye piyasası kurallarına göre, süre sonunda da biriken bu fonların toplu para veya emekli aylığı şeklinde bireylere ödenmesi halinde de sigortacılık kurallarına göre işleyecektir. Bu durumda, bu kanunda hüküm bulunmayan hallerde sigortacılık ve sermaye piyasası mevzuatının ilgili hükümleri ile genel hükümlerin uygulanması öngörülmüştür.

Madde 2- Bu kanunun çeşitli maddelerinde birkaç kez geçecek olan Koordinasyon Kurulu, Müsteşarlık, Kurul, şirket, fon, portföy yöneticisi, saklayıcı ve bireysel emeklilik hesapları ifadelerinin uzun bir şekilde her maddede yazılmalarından kaçınmak için tanımları yapılmıştır.

Madde 3- Bu madde ile bireysel emeklilik sistemine ilişkin politikaların belirlenmesi, emeklilik şirketlerinin kuruluş, iflas, birleşme ve devir işlemlerine yönelik kararlar alınması, bireysel emeklilik sistemine bağlı olarak ilgili bakanlık ve kuruluşların yürüteceği faaliyetlerin ilgili kurum veya kuruluşlarla birlikte koordine edilmesi amacıyla Bireysel Emeklilik Koordinasyon Kurulu oluşturulmuştur.

Bireysel Emeklilik Koordinasyon Kurulu üyeleri halen ilgili Bakanlık, Müsteşarlık ve Kurulda görev yapanlardan oluşmaktadır. Böylelikle yeni bir kurumsal yapı yaratılmadan bireysel emeklilik sisteminin genel politikalarının oluşturulması ve sisteme giriş ve çıkışlar gibi temel kararlarda kurumlar arası koordinasyon sağlanması amaçlanmaktadır. Benzer şekilde,

Koordinasyon Kurulunun bu kanun kapsamındaki faaliyetlerine ilişkin işlemler Hazine Müsteşarlığı tarafından yürütülerek sistemin etkin bir şekilde yürütülmesine yönelik düzenlemeler yapılmıştır.

Madde 4- Bireysel emeklilik sistemine 18 yaşını dolduran veya kanuni ehliyete hazi herkes girebilecektir. Yani, katılım için herhangi bir işyerinde çalışma zorunluluğu bulunmamaktadır.

Öte taraftan, sistemde kalınacak sürenin uzun olması nedeniyle sisteme katılacak kişiler ile emeklilik şirketi arasında bir sözleşme yapılmasını gerektirmektedir. Bu itibarla da emeklilik sözleşmesinde asgari yer alması istenen hususlar açık bir şekilde kanunda belirtilmiştir. Sözleşmenin şekli, kaç nüshadan oluşacağı gibi diğer hususlara ilişkin usul ve esaslar ise Müsteşarlıkça belirlenecektir.

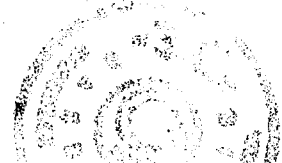
Emeklilik sözleşmesi, katılımcıların sisteme girmesine, sistemden ayrılmasına, emekli olmasına, katkıların ödenmesine, katkıların bireysel emeklilik hesaplarında izlenmesine, emeklilik yatırım fonlarına yönlendirilmesine, katılımcılara veya lehdarlara yapılacak ödemelere ve katılımcılar ile şirketin hak, borç ve yükümlülükleri ile ilgili diğer hususları içerecektir. Böylelikle katılımcılar ve şirket arasındaki uzun vadeli ilişkinin hukuksal altyapısının net bir şekilde oluşturulması sağlanmış olacaktır.

Madde 5- Katılımcılar, emeklilik sözleşmesinde yer alacak şartlar çerçevesinde, bireysel emeklilik hesaplarındaki birikimlerini aynı şirkete ait birden fazla emeklilik yatırım fonu arasında paylaştırılmasına, bireysel emeklilik hesaplarındaki birikimlerini, kazanılmış haklarını ve bununla ilgili bilgi ve kayıtlarını başka bir emeklilik şirketine devredilmesine olanak tanınması, katılımcıların tasarrufları üzerinde söz sahibi olmaları için olanak sağlanmıştır.

Katılımcılar, bireysel emeklilik hesaplarındaki birikimlerini aynı emeklilik şirketinin farklı risk dağılımına sahip yatırım fonları arasında paylaştırabileceklerdir. Katılımcılar, belirli süreler sonunda talepleri halinde fonlar arasındaki tekrar paylaştırma hakkına sahiptir. Böylelikle katılımcı zaman içerisinde piyasalardaki değişikliklere veya kendi risk tercihindeki değişikliklere göre bireysel emeklilik hesabındaki fonlarını kısmen yönetebileceklerdir. Katılımcıların çok sık aralıklarla bu hakka sahip olması ise sistemin uzun vadeli portföy yönetimi yapısını bozacaktır. Tekrar belirleme hakkının uzun süreler sonunda verilmesi ise katılımcıların tasarrufları üzerinde söz hakkını azaltacaktır.

Diğer taraftan, katılımcıların bireysel emeklilik hesaplarındaki birikimlerini bir başka emeklilik şirketine aktarması oldukça önemli bir düzenlemedir. Katılımcıların çeşitli nedenlerle, emeklilik sözleşmesine sahip olduğu şirketi değiştirme hakkına sahip olması şirketleri hizmet kalitesi ve yüksek yatırım getirisinin sağlanması yönünde rekabete itecektir. Bireysel emeklilik sistemlerinin uygulandığı diğer ülkelerdeki tecrübeler göstermektedir ki, bu hak zaman zaman katılımcılara ek menfaatler sağlanması karşılığında şirketler arasında aktarma yapılması oranını artırmaktadır. Bu nedenle, aktarmaların sağlıklı bir yapıya neden olacak şekilde düzenlenmesine yönelik usul ve esaslar Müsteşarlık tarafından belirlenecektir.

Madde 6- Emekli olmaya hak kazanmak için katılımcılar, sisteme giriş tarihinden belirli bir süre kalmaları ile yine belirli bir yaşa erişmeleri gerekmektedir. Tasarıda, bu süreler kamu sosyal güvenlik sistemine paralel olarak belirlenmiş olup sisteme giriş tarihinden itibaren en az 10 yıl sistemde bulunmak koşulu ile 56 yaş olarak öngörülmüştür.

Katılımcılar, emekliliğe hak kazandıklarında, bireysel emeklilik hesaplarındaki birikimlerinin bir kısmını veya tamamını toplu olarak ya da ömür boyu maaş şeklinde de alabilirler.

Katılımcının birikimleri bireysel emeklilik hesabında değerlendirilmeye devam edilirken, vefat etmesi halinde lehdarlarına, sürekli iş göremezlik durumunun ortaya çıkması halinde ise katılımcıya bireysel emeklilik hesabındaki birikimlerin toplu veya ömür boyu maaş şeklinde ödenebilmesine yönelik düzenlemeler yapılmıştır.

Vergi teşvikleri ile desteklenen sistem, katılımcının emekliliğe hak kazanmadan sistemden ayrılması halinde alınacak toplu paralar vergilendirilecek katılımcıların emeklilik tarihine kadar sistemde kalmalarının teşvik edilmesi amaçlanmaktadır. .

Hak sahiplerince aranılmayan paralar zaman aşımına bağlı olarak, bireysel emeklilik sistemine ilişkin bir fon oluşturulmaması nedeniyle Hazineye gelir kaydedilecektir.

Madde 7- Katılımcıların sisteme ilk kez girişleri sırasında veya yeni bir bireysel emeklilik hesabı açtırmaları halinde şirketin genel giderlerinin karşılanması amacıyla Müsteşarlık tarafından belirlenecek bir giriş aidatının alınması öngörülmüştür. Bu nedenle, emeklilik şirketindeki birikimlerin bir şirketten başka bir şirkete aktarılması durumunda şirket herhangi bir kesinti yapmayacaktır. Emeklilik şirketlerinin sisteme yeni katılımcı sağlanmasına yönelik yapacakları reklam, ürün geliştirme, altyapı yatırımları, diğer pazarlama faaliyetleri nedeniyle katılımcının sisteme ilk girişi sırasında önemli bir masraf yapması sözkonusudur. Bu nedenle, şirketlerin portföyü geliştirmek ve yeni katılımcı kazanmak yerine başka şirketlerin mevcut katılımcılarına yönelik pazarlama faaliyetlerini azaltmak amacıyla giriş aidatı şirketin masrafları karşılayacak yeterlilikte tespit edilmelidir.

Diğer taraftan, şirketleri bireysel emeklilik hesapları ile ilgili idari ve teknik işlemler ile fon yönetiminde ortaya çıkacak masrafların karşılanmasına yönelik olarak Müsteşarlıkça belirlenecek esaslar dahilinde yönetim gideri ve fon yönetim masraf kesintisi yapabilmelerine olanak sağlanmıştır.

Giriş aidatı, masraf oranları veya miktarlarının belirlenmesinde özellikle orta ve alt gelir düzeyinin olumsuz yönde etkilenmesini önlemeye yönelik Müsteşarlıkça gerekli tedbir alınacaktır.

Madde 8- Emeklilik şirketinin tanımı yapılmış ve tabi olacağı mevzuatlar açık bir şekilde belirtilmiştir. Emeklilik şirketi, esas olarak emeklilik branşında faaliyet göstermek üzere kurulacaktır. Ancak, katılımcılara emeklilik sözleşmelerine ek olarak vefat, maluliyet ve benzeri sigorta teminatlarının da sunulabilmesini teminen hayat sigortaları ve ferdi kaza sigortaları branşlarında da faaliyet gösterebilmesine olanak sağlanmıştır. Ayrıca, halen hayat ve ferdi kaza sigortalarının faaliyet gösteren ve birikimli hayat sigortası portföyü bulunan şirketlerde bu kanunda belirtilen koşulları sağlayarak emeklilik şirketi şeklinde yeniden yapılan şirketlere de mevcut hayat sigortası ve ferdi kaza sigortası portföylerini devam ettirebilmelerine ilişkin düzenlemeler yapılmıştır.

Ancak, emeklilik şirketinin birden fazla branşta faaliyet göstermesi halinde her branşa ait hesabın ayrı tutulması öngörülmüştür.

Madde 9 - Şirketin kuruluş ve faaliyete geçme esasları belirlenmiştir. Şirketin yüksek sermayeye sahip, mali açıdan güçlü ve alt yapısı sağlam bir şekilde münhasıran bu alanda uzmanlaşacak nitelikli bir şirket olması amaçlanmaktadır.

Emeklilik şirketinin diğer mali kuruluşlarla rekabet edebilecek teknik ve idari altyapıya sahip olması gerekmektedir. Bu nedenle, emeklilik şirketinin asgari kuruluş sermayesi bu koşulları sağlayacak yeterlilikte tespit edilmiştir.

Diğer taraftan, emeklilik şirketinin sermayesinin %51'i mali sektörde faaliyet gösteren kuruluşlar olmasına yönelik düzenlemeler yapılarak, emeklilik şirketinin diğer mali kuruluşlarının bilgi ve deneyiminden azami ölçüde faydalanması amaçlanmaktadır.

Emeklilik şirketinin kuruluş ve faaliyet ruhsatı izinlerinin değerlendirilmesinde sermaye koşulları dışında şirketin iş planı, sistem tasarımı ve sermaye yapısı da dikkate alınacaktır. Şirketin faaliyet başlatabilmek için yeterli hizmet kalitesini sağlayacak teknik ve idari örgütlenmesini gerçekleştirmiş olması ve iki yıl içerisinde en az 100,000 katılımcıya hizmet verebilecek yeterlilikte olması öngörülmüştür.

Madde 10- Kanun hükümlerine göre gerekli izin veya izinleri almamış şirket ve kuruluşların kendi kanunlarındaki hükümler saklı kalmak kaydıyla ilan, reklam, broşür, ürün ve ilgili diğer bilgi ve belgelerinde emeklilik ibaresinin kullanılarak tüketicileri yanıltmalarını engellemeye yönelik düzenlemeler yapılmıştır.

Madde 11- Emeklilik şirketinin katılımcıların hak ve menfaatlerinin korunması, şirketin kaliteli bir hizmet sunması bakımından, şirketin görev ve sorumlulukları sayılmıştır.

Madde 12- Emeklilik şirketini yönetecek kişilerin, iyi bir şöhrete, görevlerinin icabına uygun mesleki niteliklere ve tecrübeye sahip olmaları ayrıca, mali kanunlar yönünden hapis veya ağır para cezası almamış geçmişte temiz kişilerden olması amaçlanmıştır.

Madde 13 –Emeklilik şirketlerinin sisteme girişleri Koordinasyon Kurulunun onayına bağlı olduğundan, şirketlerin sistemden çıkışları da Koordinasyon Kurulunun alacağı kararlara ve belirleyeceği esas ve usullere tabi tutulmuştur.

Madde 14- Bu madde ile katılımcıların hak ve menfaatlerinin korunması bakımından emeklilik şirketinin idari ve mali açıdan yakından izlenmeleri gerekmektedir. Sözleşmelerden doğan yükümlülüklerini yerine getiremediğinin veya mali bünyesinin katılımcıların hak ve menfaatlerini tehlikeye düşürecek düzeyde zayıflamakta olduğu tesbit edilen şirket hakkında ilk aşamada şirketten durumunu düzelterek gerekli tedbirlerin alınması istenilmektedir.

İkinci aşamada ise şirketin durumunda herhangi bir iyileşme görülmediği hallerde şirketin faaliyetinin geçici veya sürekli durdurulması, yönetiminin değiştirilmesi, hatta iflasını istemeye gidecek kadar kamu otoritesine yetki verilmiştir.

Madde 15- Bu madde ile de katılımcıların hak ve menfaatlerinin korunması bakımından, şirketlerin işlemleri zamanında sonuçlandırılmaları ve birikimlerin süratli bir şekilde zamanında katılımcılara ödenmesi ve gecikmelerden dolayı varsa katılımcıların mağduriyetlerinin telafi edilmesi amacı güdülmüştür.

Madde 16- Bireysel emeklilik sisteminde bireylerin ve varsa işverenlerinin çalışanları adına yapacakları katkılar bireysel emeklilik hesaplarında emeklilik yatırım fonu olarak değerlendirilecektir. Emeklilik yatırım fonu, değişik sermaye piyasası araçlarından oluşan bir yatırım sepetidir. Emeklilik yatırım fonları sadece bireysel emeklilik sistemine üye olanlara yönelik kurulacaktır. Bu nedenle, fonun kurucusu emeklilik branşında ruhsat alan emeklilik şirketleridir.

Emeklilik yatırım fonu, Kurul tarafından belirlenecek sınırlamalar dahilinde riskin dağıtılmasına yönelik değişik yatırım araçlarını içerecektir. Bireylerin kendi başlarına yapacakları yatırımlar yerine emeklilik yatırım fonları aracılığı ile kollektif yatırımı yapmaları dolayısıyla emeklilik yatırım fonları inançlı mülkiyet esasına göre faaliyet gösterecektir.

Fonun tüzel kişiliği yoktur. Fon ile ilgili her türlü işlem fon kurucusu olan emeklilik şirketi tarafından yürütülecektir. Emeklilik yatırım fonları sadece bireysel emeklilik sistemine yönelik katılımcıların katkılarına istinaden bireysel emeklilik hesaplarındaki toplam birikimleri gösterecektir. Bireylerin sahip oldukları pay adetlerini ikinci pazarda devretmeleri ve katılma belgelerinin ticarete konu olması mümkün değildir.

Benzer şekilde, emeklilik yatırım fonu emekliliğe yönelik tasarrufların değerlendirilmesi dışında başka bir amaç için kurulamayacağı hüküm altına alınmıştır.

Madde 17- Bu madde ile emeklilik yatırım fonunun kuruluşuna hükümler düzenlenmiştir. Emeklilik branşında faaliyet ruhsatı alan şirket, emeklilik sözleşmesi akdetmeden önce emeklilik yatırım fonu kurmak üzere Sermaye Piyasası Kuruluna başvurması gerekir. Emeklilik şirketinin "emeklilik yatırım fonu içtüzüğü", "emeklilik sözleşmesi" ve Müsteşarlığın uygun görüşü alınarak Sermaye Piyasası Kurulu tarafından belirlenecek belgeler ile birlikte usulüne uygun olarak yapılan başvurular 30 gün içerisinde sonuçlandırılacaktır. Başvurunun reddedilmesi halinde bu hususu emeklilik şirketine gerekçeleri ile birlikte bildirilecektir. Başvurunun usulüne uygun olarak yapılması istenen tüm belgelerin tamamlanması anlamına gelmektedir. Bu nedenle başvurulara ilişkin eksikliklerin tamamlanması sırasında geçen süreler Sermaye Piyasası Kurulu tarafından yapılan 30 günlük inceleme ve sonuçlandırma sürecinde hesaba alınmayacaktır. Bu nedenle, 30 günlük süre eksikliklerin tamamlanmasından sonra başlayacaktır.

Madde 18- Bu madde ile emeklilik yatırım fonu içtüzüğünün içeriği ve hukuki yapısı düzenlenmiştir. Buna göre, katılımcıların bireysel emeklilik hesaplarındaki fonlarının değerlendirileceği emeklilik yatırım fonlarının içtüzüğü katılımcılar ile şirket, saklayıcı, portföy yöneticisi ve varsa gerekli görülen hallerde işverenleri arasında fon portföyünün inançlı mülkiyet esaslarına göre saklanması ve vekalet akdi hükümlerine göre yönetimini konu alan ve genel işlem şartlarını içeren iltihaki bir sözleşme olup notere tasdik ettirildikten sonra tescil ve Türkiye Ticaret Sicili Gazetesinde ilan edilecektir. Böylece, emeklilik şirketi tarafından kurulacak değişik nitelikteki emeklilik yatırım fonlarının genel özellikleri kamuya açıklanacaktır.

Ayrıca, bu madde ile emeklilik yatırım fonları içtüzüğüne ilişkin esas ve usuller Müsteşarlığın uygun görüşü alınarak Sermaye Piyasası Kurulu tarafından belirleneceği öngörülerek koordinasyonun sağlanması amaçlanmıştır.

Madde 19- Emeklilik şirketi emeklilik yatırım fonu kuruluş izni aldıktan sonra fonun faaliyete başlayabilmesini teminen tüm işlemlerin tamamlanmasından sonra en geç altı ay

içerisinde Sermaye Piyasası Kurulu tarafından belirlenen belgelerle birlikte katılma belgelerinin kayda alınarak faaliyete başlanması için Sermaye Piyasası Kuruluna başvurmaları hüküm altına alınmıştır. Emeklilik yatırım fonuna ilişkin katılma belgelerinin kayda alınarak faaliyete başlanması için başvuruların zamanında yapılmaması halinde daaha önce verilen kuruluş izni iptal olacaktır.

Bu madde ile, emeklilik yatırım fonu faaliyet izni başvurularının Sermaye Piyasası Kurulu tarafından değerlendirilebilmesi için gerekli olan belgeler düzenlenmiştir. Burada, emeklilik şirketinin emeklilik sözleşmeleri çerçevesinde bireysel katılımcıların ve varsa işverenlerinin katkılarının emeklilik yatırım fonunda değerlendirilebilmesi için fonlarda yapılacak işlemlere ilişkin bu maddede belirtilen idari ve teknik altyapının tamamlanmış gerekmektedir. Böylelikle katılımcılara ilk katkılarının yaptıkları tarihten itibaren her türlü işlemin yapılabilir durumda olması hüküm altına alınmıştır.

Emeklilik yatırım fonları esas olarak, katılımcıların ve varsa işverenlerinin çalışanları adına emekliliğe yönelik tasarruflarından oluşacaktır. Ancak, başlangıçta bireylerin katkıları belli bir tutara ulaşmaya kadar emeklilik şirketi bu Kanunda öngörülen kuruluş sermayesinin yirmide biri tutarında emeklilik yatırım fonu kurarak fon portföyünü oluşturacaktır. Şirket her kuracağı yatırım fonu için sermayesinin yirmide birini tahsis edecektir. Böylece, katılımcılar daha ilk katkılarından itibaren kurumsal yatırımın getireceği ek olanaklardan yararlanacaklardır. Her bir fona ilişkin katılma belgeleri tükendikten sonra emeklilik şirketinin daha önce tahsis ettiği tutarın tamamı geri alınmış olacaktır.

Bununla birlikte, katılımcıların aynı şirketin diğer emeklilik fonlarını tercih etmeleri veya bireysel emeklilik hesaplarındaki birikimleri başka bir emeklilik şirketine aktarmaları nedeniyle şirketin emeklilik yatırım fonundaki, katılma belgelerinin başlangıçtaki sayının altına düşmesi halinde bu katılma belgeleri şirket uhdesinde kalacaktır. Böylece, bir emeklilik yatırım fonundaki pay adedi katılımcılar tarafından katkılar ile artacak veya en az kuruluş anındaki kadar olacaktır.

Emeklilik yatırım fonları diğer yatırım fonlarından farklı olarak açık uçlu yatırım fonu şeklinde düşünülmüştür. Fon tutarı katılımcıların katkıları ile sürekli artacaktır. Burada kayıtlı sermaye sistemine benzer bir yapı ile şirketin her katılımda fon tutarını ve yeni pay adedini kayda alması konusunda Sermaye Piyasası Kurulunda izin alma işlemini en az indirmeye yönelik düzenlemeler öngörülmüştür. Buna göre, katılımcılardan toplanan katkılar karşılığında verilecek payların Fon içtüzüğünde öngörülen tutara karşılık gelen payları aşması halinde yeni pay sayısının artırılması ve artırılan payların Sermaye Piyasası Kurulunun kaydına alınması talebiyle başvurması hüküm altına alınmıştır. Böylece, kayda alınan miktarlara ve pay adetlerine kadar şirkete esneklik tanınması ve buradaki gereksiz bürokrasinin azaltılması amaçlanmıştır.

Ayrıca, bu madde ile emeklilik yatırım fonlarında şirkete ve katılımcılara ait pay adedi, fon miktarı, fonların faaliyet ilke ve esasları, örgüt yapısı, muhasebe, belge ve kayıt düzeni, katılımcıların bilgilendirilmesi ve bunlara ilişkin esas ve usuller Kurul tarafından belirlenecektir.

Madde 20- Emeklilik yatırım fonundaki varlıklar bireysel emeklilik sistemine bireylerin ve varsa işverenlerin katılımlarından oluşmaktadır. Dolayısıyla emeklilik şirketi bu varlıkları katılımcılar adına yönetmektedir. Bu nedenle, emeklilik yatırım fonundaki varlıklar katılma payları aracılığı ile dolaylı olarak katılımcılara aittir. Bununla birlikte katılımcılar bu varlıklar

üzerinde katılma pay adetleri kadar hak sahibi olup emeklilik yatırım fonu içerisindeki varlıklara doğrudan sahip olamayacaktır.

Bu madde ile, emeklilik yatırım fonunun mal varlığının emeklilik sözleşmeleri çerçevesinde katılımcılara olan yükümlüklerin karşılanması dışında kullanılmayacağı, rehnedilemeyeceği ve bireysel katılımcılar dışında haczedilemeyeceği ve iflas masasına dahil edilemeyeceği hüküm altına alınmıştır. Böylelikle, bireysel emeklilik hesaplarında katılımcılara ait fonların korunması amaçlanmıştır.

Madde 21- Emeklilik yatırım fonlarının portföyünün en iyi şekilde yönetilerek katılımcılara azami getirinin sağlanması gerekmektedir. Bu amaçla, emeklilik şirketi Sermaye Piyasası Kurulunda portföy yönetim yetki belgesi almış olan portföy yönetim şirketlerden belirlenen kriterlere uyanlar ile portföy yönetim sözleşmesi imzalayacaktır. Bu madde ile, portföy yönetiminde uzmanlaşma amaçlanmaktadır. Diğer bir ifade ile portföy yönetim faaliyeti munhasıran bu konuda faaliyet gösteren şirketler tarafından yapılacaktır. Sermaye piyasası mevzuatına göre portföy yönetim yetki belgesi olan diğer kuruluşların ise ancak portföy yönetim şirketi şeklinde örgütlenmeleri halinde bireysel emeklilik sisteminde faaliyet gösterecekleri öngörülmüştür.

Diğer taraftan, portföy yönetim şirketlerinin hem kurumsal müşterilerinin portföylerini hem de bireysel müşteri portföylerini yönetebilmektedir. Emeklilik yatırım fonlarının portföyünü yöneten şirketin hiç bir şekilde bireysel müşteri portföylerini yönetmemesi gerekir. Çünkü, emeklilik yatırım fonlarının fon tutarlarının olan piyasa etkileri nedeniyle kurumsal portföy yönetim likeleri ve bireysel portföy yönetim ilkeleri arasında uyumsuzluk olacaktır. Emeklilik yatırım fonlarındaki fon yönetimi hareketlerin bireysel müşterilere çıkar sağlanmasını veya bu tarzdaki problemleri ortadan kaldırmak ve portföy yöneticilerinin sadece emeklilik yatırım fonu benzer kurumsal yatırımlar konusunda uzmanlaşmalarını sağlamak amacıyla Teorikasyon Kurulu tarafından uygun görülenler emeklilik yatırım fonu portföy yöneticisi olacaktır.

Bu madde ile, ayrıca, emeklilik şirketi ve portföy yöneticisi arasında yapılacak portföy yönetim sözleşmesine ilişkin husular düzenlenmiş olup sözkonusu sözleşmelerin Sermaye Piyasası Kurulu tarafından onaylanması zorunluluğu getirilmiştir.

Diğer taraftan, portföy yönetimi hizmetinde rekabeti ve etkinliği sağlanmasını teminen emeklilik şirketinin, portföy yöneticilerinin, fon yönetiminde gerekli özen ve basireti göstermemeleri, Kurulun portföy yöneticiliğine ilişkin ilkelerine aykırı hareket etmeleri, mali bünyelerinin zayıfladığının tespit edilmesi gibi durumlarda, portföy yönetim sözleşmesini feshedip, Kurulca öngörülen başka portföy yöneticileri ile portföy yönetim sözleşmesi imzalayabilmesi hüküm altına alınmıştır. Ayrıca, benzer koşulların varlığı halinde Sermaye Piyasası Kuruluna da portföy yöneticilerini değiştirme yetkisi tanınmıştır.

Madde 22- Emeklilik yatırım fonlarında yer alacak sermaye piyasası araçları ile bunlara ilişkin sınırlamalar ve emeklilik şirketi tarafından kurulması zorunlu olan üç emeklilik yatırım fonuna ilişkin esas ve usuller Müsteşarlığın görüşü alınarak Sermaye Piyasası Kurulu tarafından belirlenecektir.

Kurulması öngörülen farklı portföy yapılarına sahip üç değişik yatırım fonu ile katılımcılara kendi risk-getir tercihlerine seçim hakkı sağlanması amaçlanmaktadır. Böylece, farklı risk gruplarında veya farklı risk tercihleri olan katılımcılar farklı portföy yapısına sahip

emeklilik yatırım fonlarını seçebileceklerdir. Ayrıca, önceki maddelerde de belirtildiği üzere, katılımcılara belirli süreler içerisinde katkılarının değişik portföy yapısına sahip aynı emeklilik şirketinin emeklilik yatırım fonları arasında hangi oranlarda paylaştırılacağına da karar verebilecektir. Böylelikle, bireylere yatırımları yönlendirmede seçim hakkı verilmesi ve fon varlıklarını kısmen yöneterek sahiplik duygusu yaratılması amaçlanmaktadır. Buna göre, bireylerin kendi başlarına portföy yönetirken sahip oldukları bazı avantajlar bireysel emeklilik sistemine aktarılarak kısa vadeli bireysel yatırımlar yerine uzun vadeli kurumsal yatırım olanaklarının geliştirilmesi sağlanmış olacaktır.

Burada düzenlenmesi gereken en önemli konulardan birisi emeklilik fonu içtüzüğünde yer alacak yatırım araçlarına ilişkin sınırlamalardır. Emeklilik yatırım fonlarında hisse senetleri ile yabancı yatırımlara ilişkin sınırlamaların belirlenmesi ülke ekonomisi açısından oldukça önemli yansımaları olacaktır. Örneğin, bireysel emeklilik sistemin kurulması müteakip ilk yıllarda da yabancı yatırımlara ilişkin azami oranların belirlenmesi ve zaman içerisinde fon varlıklarının miktarına bağlı olarak bu oranların yumuşatılması uygun olacaktır. Bununla birlikte, başlangıçta bireysel emeklilik sistemi ile yaratılacak fonların önemli bir kısmının mutlaka yurtiçinde kalmasının sağlanması ve ülke ekonomisine katkıda bulunması gerekir.

Bununla birlikte, eğer emeklilik fonlarında biriken miktarların ülkedeki, tasarruf araçlarının değerinin üzerinde olması durumunda yatırım gelirlerini sadece ülke ekonomisinin gelirlerine endekslenmek uzun vadede bireysel emeklilik sisteminin bireylere sağlayacağı getiri oranının azalmasına neden olacaktır. Bu fonların gelişmesine ve artışına paralel olarak diğer ülkelerdeki gelişmekte olan sermaye piyasalarından veya yatırım olanaklarından yararlanılması uygun olacaktır.

Benzer şekilde hisse senetlerine yapılacak yatırımların azami oranlarının belirlenmesi de oldukça önemlidir. Bilindiği üzere, hisse senetleri uzun vadede reel getiri sağlayan ancak kısa vadede getiri oranı en çok dalgalanan yatırım araçlarıdır. Bireylerin yatırım araçları arasındaki risk-getiri farklılıkları yeterince anlamadan tüm birikimlerini hisse senedi ağırlıklı emeklilik yatırım fonlarına yönlendirmeleri ve yatırım fonları arasındaki tercihlerini uzun vadeli getiri yerine kısa vadeli dalgalanmalara göre belirlemeleri bireysel emeklilik sisteminin uzun vadeli kurumsal yatırım özelliği azaltacaktır. Yani katılımcılara kısmen kısa vadeli dalgalanmalara göre fondan diğerine veya bir şirketten diğerine geçebilecektir. Bu durum ise şirketlerin ve portföy yöneticilerinin uzun vadeli portföy stratejileri oluşturmak yerine kısa vadeli yatırım stratejileri oluşturmalarına neden olacaktır.

Buna göre, fon portföy sınırlamalarına ilişkin ilkeler ve fon portföyündeki varlıkların değerlendirilmesine ilişkin esasların Koordinasyon Kurulu tarafından düzenlenmesi öngörülerek emeklilik yatırım fonu portföylerinin sağlıklı bir şekilde oluşturulması amaçlanmıştır.

Madde 23- Bireysel emeklilik sisteminde bireysel emeklilik hesaplarına kolay erişimin sağlanması, fon varlıklarının emeklilik şirketi ve portföy yöneticisi varlıklarından ayrı olarak katılımcılar adına saklanması, sistemin güvenilirliğinin artırılması, fonlardaki birikimlerin kolaylıkla başka şirketlere aktarılabilmesi ve portföy yönetime kolaylık sağlaması nedeniyle fon portföyündeki varlıklar Sermaye Piyasası Kurulunca belirlenecek bir merkezi kuruluşa saklanması hüküm altına alınmıştır.

Katılımcıların hesaplarına ulaşabilmesi ve işlemlerin katılımcı bazında yapılması için gerekli düzenlemeler yapılması öngörülmüştür.

Madde 24- Emeklilik şirketinin talebi üzerine sözkonusu şirkete ait emeklilik yatırım fonlarının birleştirilmesine ilişkin düzenlemeler yapılmıştır. Bununla birlikte, gerekli olduğu durumlarda Sermaye Piyasası Kuruluna da fonları birleştirme konusunda yetki alınmıştır.

Emeklilik yatırım fonu sadece bireysel emeklilik sistemine yönelik katılımcılar bireysel emeklilik hesaplarındaki fon tutarlarını temsil ettiğinden bu kanun kapsamındaki aynı şirkete ait bir diğer emeklilik yatırım fonu ile birleştirilmesi gerekmektedir.

Söz konusu birleştirmelere yönelik esas ve usuller Kurul tarafından belirlenir.

Madde 25- Emeklilik yatırım fonları süresiz olarak kurulmasına rağmen aşağıda belirtilen durumların gerçekleşmesi halinde katılımcıların hak ve menfaatlerini korumak amacıyla Koordinasyon Kurulunun belirleyeceği esaslar dahilinde başka bir emeklilik şirketine devredilmesi hüküm altına alınmıştır:

- a) Emeklilik şirketinin bir yıl öncesinden fesih ihbarında bulunması,
- b) Emeklilik şirketinin fon kurmaya ilişkin şartlarını kaybetmesi,
- c) Emeklilik şirketinin mali bünyesinin zayıflaması nedeniyle bu kanunun 14 üncü maddesi kapsamına alınması.

Böylece, katılımcıların bireysel emeklilik hesaplarındaki birikimleri bir başka şirketin emeklilik yatırım fonları aracılığı ile yatırıma yönlendirilerek süreklilik sağlanacak ve emeklilik şirketinin bünyesinde meydana gelecek problemlerden katılımcılar etkilenmeyecektir.

Madde 26- Bireysel emeklilik sisteminin sağlıklı bir yapılanma ve büyüme kaydetmesinin temel fonksiyonlarından biri de denetimdir. Bu sebeple, emeklilik şirketinin, fonların ve portföy yöneticileri ile saklayıcıların bu kanun kapsamındaki faaliyetlerinin yıllık olarak Müsteşarlık ve Kurul tarafından denetime tabi tutulması öngörülmüştür.

Ayrıca, teknik değerlendirmenin daha düzenli izlenebilmesi ve sigortacılık faaliyetlerinin takip edilebilmesi açısından emeklilik şirketinin aktüeryal denetiminin, bu kanun çerçevesinde yürütülen emeklilik faaliyetleri ile sigortacılık faaliyetlerinin, Müsteşarlık adına Sigorta Denetleme Kurulunca yapılmasının uygun olacağı düşünülmüştür. Emeklilik şirketinin fonlarına, portföy yöneticilerine ve saklayıcılara ilişkin hesap ve işlemleri ise Sermaye Piyasası Kurulu tarafından izlenip denetlenecektir.

Denetimlere ilişkin raporlar denetimi yapan birim tarafından değerlendirilecek ve sonuçlandırılacaktır.

Madde 27- Bu madde ile emeklilik şirketlerinin mali denetiminin bağımsız denetim kuruluşları tarafından yılda en az bir kez yapılması zorunlu kılınmış olup, emeklilik yatırım fonlarının hesap ve işlemleri ise ayrıca, üçer aylık dönemler itibarıyla bağımsız dış denetime tabi olması öngörülmüştür.

Madde 28- Emeklilik şirketleri ve aracılardan, kişi ve kuruluşlar ile katılımcılara ve kamuya açıklanacak bilgilerde, ilân, reklam ve broşürlerinde gerçeği yansıtmayan, yanıltıcı ve aldatıcı olmamaları bireysel emeklilik sisteminin yapılanma ve gelişme sürecinde önem arz etmektedir. Bu bağlamda yapılacak ilân, reklam ve broşürler ile bu amaçla yönelik her türlü

faaliyetlerde azami güvenilirliğinin sağlanması ve katılımcılara bilgi erişiminin temin edilmesi bu madde ile hüküm altına alınmıştır.

Madde 29- Bu kanunun hükümlerine ve Koordinasyon Kurulu, Müsteşarlık ve Kurul tarafından alınan kararlara, çıkarılan yönetmelik ve tebliğler ile yapılan diğer düzenlemelere uyulmaması ve söz konusu fiillerin tekrarı halinde uygulanacak idari para cezaları ve ilgili diğer hususlar bu madde ile düzenlenmiştir.

Madde 30- Bireysel emeklilik kanununa tabi gerçek ve tüzel kişilerin, emeklilik şirketlerinin yönetim kurulu başkanı ve üyeleri ile imza yetkisini haiz mensuplarının, portföy yönetim şirketinin yönetim kurulu başkanı ve üyeleri ile imza yetkisini haiz mensuplarının, bu kanunun uygulanması ve uygulanmasının denetiminde görev alanların, bu kanuna tabi kuruluşların mensupları ve diğer görevlilerin, bu kanuna tabi kuruluşların itibarını kırabilecek veya servetine zarar verebilecek bir hususa kasten sebep olan ya da bu yolda asılsız haberler yayanların adli suç olarak değerlendirilecek halleri ve bunlara ilişkin cezalar bu madde ile düzenlenmiştir.

Madde 31- Bu madde, bireysel emeklilik kanununda belirtilen cezalara ilişkin suçlardan dolayı kovuşturma yapılması ve usulün belirlenmesine ilişkin olarak düzenlenmiştir.

Madde 32- Bu kanuna göre suç teşkil eden hareket ve fiiller başka kanunlara göre de cezayı gerektirdiği takdirde faileri hakkında en ağır cezayı gerektiren kanun maddesi uygulanacağı bu madde ile hüküm altına alınmıştır. Aynı maddeyle, 29.6.1956 tarih ve 6762 sayılı Türk Ticaret Kanununun sorumluluğu gerektiren hükümleri saklı tutulmuştur.

Madde 33- Bu kanunda Koordinasyon Kurulunun, Müsteşarlığın ve Kurulun belirlemeye yetkili kılındığı hususların yönetmeliklerle düzenleneceği bu madde ile hüküm altına alınmıştır. Yönetmelikler bu kanunun yayımı tarihinden itibaren en geç altı ay içerisinde hazırlanarak çıkartılması ve yürürlük tarihlerinin kanunun yürürlük tarihi ile paralellik teşkil etmesi bireysel emeklilik sisteminin hayata geçme aşamasında bütünselliği sağlayacak olup, uygulamada mevzuatın gecikmesinden kaynaklanabilecek sorunları bertaraf edecektir.

Geçici Madde 1- Bu madde ile bireysel emeklilik kanununa ilişkin kararname, yönetmelik ve tebliğler çıkarılıncaya kadar, bunların düzenleyeceği konulara ilişkin mevzuatın bu kanuna aykırı olmayan hükümlerinin uygulanmasına olanak tanınarak sistemin ara dönemde işlevselliğinin temin edilmesi öngörülmektedir.

Geçici Madde 2- Bu kanunda 1 Ocak 2025 tarihine kadar bireysel emeklilik sistemine dahil olan kişilerin sisteme giriş tarihinden itibaren en az 10 yıl sistemde kalmak koşuluyla 56 yaşını tamamladıktan sonra sistemden emekli olmaya hak kazanacakları hüküm altına alınmış olup, bu madde ile sözkonusu tarihten itibaren emekli olmaya hak kazanma yaşının sosyal güvenlik kurumlarına dahil olacak kişilerin emekli olmaya hak kazanma yaşı ile paralel bir seyir izlemesi bakımından 60'a yükseltilmesi öngörülmüştür.

Geçici Madde 3- Bu madde ile kanunun yayımı tarihinden önce, hayat branşında faaliyet gösteren ve yeni poliçe akdetme yetkisi olan sigorta şirketlerinin hangi şartlar dahilinde emeklilik branşı ruhsatı alabileceklerine ilişkin esaslar belirlenmiştir.

Geçici Madde 4- Bu madde, kanunun yayımı tarihinden önce hayat sigorta branşında faaliyet gösteren şirketlere bu kanun kapsamında emeklilik branşında ruhsat alarak faaliyete

geçmelerini müteakip iki yıllık bir zaman zarfı içerisinde mevcut birikimli hayat sigorta portföylerinde yer alan sigortalıların birikimlerini sigortalıların talebi halinde bireysel emeklilik sistemine intibaklarının yapılabilmesine olanak sağlanmıştır. İntibak aşamasındaki prosedürlerin genel çerçevesi de yine bu madde ile belirlenmiştir.

Madde '34- Bu madde ile kanunun yürürlük tarihi belirlenmiştir. Kanun yayımı tarihinden altı ay sonra yürürlüğe girecektir. Bu altı aylık süreç içerisinde bireysel emeklilik sisteminin işleyişine ilişkin mevzuatın ve altyapının tamamlanması teşkil edilmesi planlanmıştır.

Madde 35- Bu madde kanunun son maddesi olup, kanun hükümlerinin Bakanlar Kurulu tarafından yürütüleceğine ilişkindir.

BİREYSEL EMEKLİLİK TASARRUF VE YATIRIM SİSTEMİ KANUNU TASARISI

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam ve Tanımlar

Amaç ve kapsam

Madde 1- Bu kanunun amacı kamu sosyal güvenlik sistemine ilave olarak, katılımcılara emeklilik döneminde ek gelir sağlamak üzere, gönüllü katılıma dayalı ve belirlenmiş katkı esasına göre oluşturulan bireysel emeklilik sistemi kapsamında; katılımcıların ve varsa isteğe bağlı olarak işverenlerinin katkılarının toplanmasını, bu kanunda belirtilen emeklilik şirketleri tarafından bireysel emeklilik hesaplarında izlenerek emeklilik yatırım fonlarında yatırıma yönlendirilmesini ve sisteme katılma, ayrılma ve emeklilik koşulları ile katılımcıların hak ve yükümlülüklerini düzenlemektir.

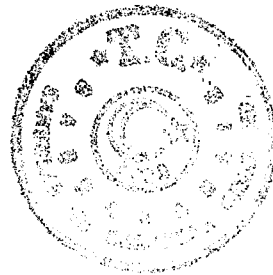
Bu kanunda hüküm bulunmayan hallerde sigortacılık ve sermaye piyasası mevzuatının ilgili hükümleri ve genel hükümler uygulanır.

Tanımlar

Madde 2- Bu kanunda geçen;

Koordinasyon Kurulu :	Bireysel Emeklilik Koordinasyon Kurulunu,
Müsteşarlık:	Hazine Müsteşarlığını,
Kurul:	Sermaye Piyasası Kurulunu,
Şirket:	Emeklilik şirketini,
Fon:	Emeklilik yatırım fonunu,
Portföy yöneticisi:	Kuruldan portföy yöneticiliği yetki belgesi almış portföy yönetim şirketleri,
Saklayıcı:	Kuruldan emeklilik yatırım fonu portföyündeki varlıkların saklanması ile ilgili yetki almış merkezi saklama kuruluşlarını,
Bireysel Emeklilik Hesapları:	Emeklilik sözleşmesi çerçevesinde katılımcılar ve varsa isteğe bağlı olarak işverenleri tarafından katılımcılar adına ödenen katkılarla, bu katkılara ilişkin her türlü getirinin katılımcı bazında izlendiği hesapları,

ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Bireysel Emeklilik Koordinasyon Kuruluna İlişkin Düzenlemeler

Koordinasyon Kurulunun yapısı ve görevleri

Madde 3- Bu kanun ve ilgili mevzuat çerçevesinde bireysel emeklilik sistemine ilişkin faaliyetleri düzenlemek, denetlemek ve uygulamaları koordine etmek üzere Bireysel Emeklilik Koordinasyon Kurulu kurulmuştur.

Koordinasyon Kurulu, Maliye Bakanlığı ve Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Müsteşarları ile Hazine Müsteşarı ve Sermaye Piyasası Kurulu Başkanından oluşur.

Koordinasyon Kurulu üyelerinin herhangi bir nedenle işlerinden geçici olarak ayrılmaları halinde kendilerini 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa veya ilgili kanunlara göre atanacak vekilleri temsil eder.

Koordinasyon Kurulu Başkanı Hazine Müsteşarı olup, başkan vekili ilk toplantıda seçimle belirlenir. Koordinasyon Kurulu en az üç üyenin katılımı ile toplanır ve kararlar oy çokluğu ile alınır. Oyların eşit olması durumunda, Koordinasyon Kurulu Başkanının tarafı çoğunluk sayılır.

Koordinasyon Kurulu, üç ayda bir olağan veya üyelerden birinin yazılı başvurusu üzerine Başkan tarafından olağanüstü toplantıya çağılır.

Koordinasyon Kurulu;

- a) Emeklilik şirketlerinin kuruluş, iflas, birleşme ve devir işlemlerine yönelik kararları almak,
- b) İlgili bakanlık ve kuruluşların yürüteceği faaliyetleri, ilgili kurum veya kuruluşlarla birlikte koordine etmek,

ile görevlidir.

Koordinasyon Kurulunun bu kanun kapsamındaki faaliyetlerine ilişkin işlemler Müsteşarlık tarafından yürütülür.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Bireysel Emeklilik Sisteminin İşleyişi ve Emeklilik Sözleşmesi

Bireysel emeklilik sistemine katılma ve emeklilik sözleşmesi

Madde 4- Bireysel emeklilik sistemine 18 yaşını doldurmuş veya kanuni ehliyeti haiz kişiler katılabilir. Sisteme katılacak kişiler emeklilik şirketi ile emeklilik sözleşmesi imzalamak zorundadırlar.

Emeklilik sözleşmesi, katılımcının sisteme girmesine, sistemden ayrılmasına, emekli olmasına, katkıların ödenmesine, bu katkıların bireysel emeklilik hesaplarında izlenmesine, emeklilik yatırım fonlarında yatırıma yönlendirilmesine ve bireysel

emeklilik hesaplarından katılımcılara veya lehdarlarına ödemelerin yapılmasına ilişkin esaslar ile tarafların hak ve yükümlülüklerini içeren ve katılımcılar veya varsa işverenleri ile şirket arasında düzenlenen sözleşmedir.

Bu sözleşmede; katılımcılar ve varsa işverenleri tarafından ödenecek asgari katkı tutarı veya oranına, katkıların ödeneceği yere, ödeme dönemlerine, ödeme süresine, sisteme giriş aidatına, sistemden erken ayrılmaya, yönetim gideri ve fon işletim masraf kesintilerine, katkıların hangi tür emeklilik yatırım fonunda değerlendirileceğine ilişkin hükümlere yer verilmesi zorunludur. Emeklilik yatırım fonlarına ilişkin genel esasların belirlendiği fon iç tüzüğü emeklilik sözleşmesinin ayrılmaz bir parçasıdır.

Emeklilik sözleşmesinde bulunacak hususlara ilişkin esas ve usuller Müsteşarlıkça belirlenir.

Katılımcıların hak, borç ve yükümlülükleri

Madde 5- Katılımcılar ve varsa işverenleri isteğe bağlı olarak emeklilik sözleşmesinde belirtilen esaslar dahilinde emeklilik şirketi nezdinde açılacak bireysel emeklilik hesabına katkı yaparlar.

Katılımcılar, emeklilik sözleşmesinde yer alacak şartlar çerçevesinde, bireysel emeklilik hesaplarındaki birikimlerini aynı şirkete ait birden fazla emeklilik yatırım fonu arasında paylaştırılmasına karar verebilir.

Şirket, katılımcının yazılı talebi üzerine, bireysel emeklilik hesaplarındaki birikimlerini, kazanılmış haklarını ve bununla ilgili bilgi ve kayıtlarını başka bir emeklilik şirketine en geç yedi iş günü içerisinde aktarır.

Başka bir emeklilik şirketine aktarımın yapılabilmesi için mevcut şirkette en az bir yıl kalınması zorunludur. Aktarıma ilişkin esas ve usuller Müsteşarlık tarafından belirlenir.

Emekli olma ve emeklilik seçenekleri

Madde 6- Katılımcılar, sisteme giriş tarihinden itibaren en az 10 yıl sistemde bulunmak koşulu ile 56 yaşını tamamladıktan sonra sistemden emekli olmaya hak kazanırlar.

Katılımcılar, emekliliğe hak kazandıklarında, bireysel emeklilik hesaplarındaki birikimlerinin bir kısmını veya tamamını toplu olarak alabilirler. Tamamı toplu olarak alınmayan birikimlerin, katılımcının isteğine bağlı olarak emeklilik yatırım fonlarında değerlendirilmesine devam edilir. Birikimler katılımcının isteğine bağlı olarak şirket ile yapılacak yıllık gelir sigortası sözleşmesi çerçevesinde ömür boyu maaş şeklinde de ödenebilir. Katılımcının başka bir şirket veya hayat sigorta şirketi ile yıllık gelir sözleşmesi yapması halinde hesabındaki birikimler herhangi bir kesinti yapılmadan ilgili şirkete aktarılır.

Yıllık gelir sigortası, toplu veya belirli süreler içinde yapılan katkılara göre sigortalının yaşaması halinde hemen veya belli bir süre sonra başlayan sigortalıya veya lehdarlarına ömür boyu veya belirli süreler için yapılan düzenli ödemelerdir. Yıllık gelir sigortası sözleşmesine göre yapılan emeklilik maaşı aylık, üçer aylık veya yıllık olarak ödenebilir.

Yıllık gelir sigortası sözleşmelerinde, sigorta genel şartları çerçevesinde ilgili şirketin üstlenmiş olduğu rizikonun, tazminat yükümlülüğünün türü ve kapsamının, tarafların hak, borç ve yükümlülüklerinin, ödeme dönemlerinin, sözleşme süresi ve sözleşmeyi sona erdiren hallerin ve ilgili diğer hususların belirtilmesi zorunludur.

Bu madde kapsamında birikimlerin ödenmesi veya başka bir şirkete veya hayat sigorta şirketine aktarılması, katılımcının şirkete yazılı bildirimden itibaren en geç yedi iş günü içerisinde gerçekleştirilir.

Katılımcının birikimleri bireysel emeklilik hesabında değerlendirilmeye devam edilirken, vefat etmesi halinde lehdarlarına, sürekli iş göremezlik durumunun ortaya çıkması halinde ise katılımcıya bireysel emeklilik hesabındaki birikimlerin tamamı toplu olarak ödenebilir. Tamamı toplu olarak alınmayan birikimler bu maddede belirtilen esaslar çerçevesinde ömür boyu maaş şeklinde de ödenebilir.

Şirketlerin ilk kez uygulamaya koyacakları emeklilik sözleşmeleri ve yıllık gelir sigortası sözleşmeleri ile bunlara ilişkin değişiklikler Müsteşarlığın tasdikine tabidir.

Katılımcının emekliliğe hak kazanmadan sistemden ayrılma talebinde bulunması halinde bireysel emeklilik hesabındaki katkılar getirileri ile birlikte vergi mevzuatındaki ilgili hükümler saklı kalmak kaydıyla katılımcıya ödenir. Bireysel hesabında varsa işverenleri tarafından yapılan katkılar emekliliğe hak kazanmadan talep edilemez. Bireysel emeklilik hesabındaki katılımcının işverenleri tarafından yapılan katkılar katılımcının emekli olmasına kadar emeklilik yatırım fonlarında değerlendirilmeye devam edilir.

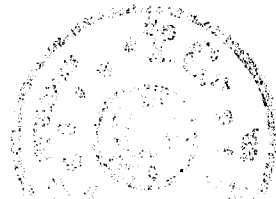
Emeklilik sözleşmesi veya yıllık gelir sigortası sözleşmesine göre katılımcı veya lehdarlarına ödenmesi gereken paralar ödemeyi gerektiren tarihten itibaren 10 yıl içinde hak sahipleri tarafından aranmamış ise, 10 uncu yılı takip eden yılbaşından itibaren altı ay içerisinde hak sahiplerinin adı, soyadı ve hak kazandıkları para miktarları gösterir şekilde tanzim edilecek bir cetvel ile Müsteşarlık emrine Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasına aktarılır. Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasına yatırılan bu paralar iki yıl içinde sahipleri tarafından aranmadığı takdirde Hazineye gelir kaydedilir.

Bu kanun uyarınca katılımcılara veya lehdarlarına ait bireysel emeklilik hesabındaki birikimler ile yıllık gelir sigortası sözleşmelerine göre yapılacak ödemelerin hak sahiplerince talep edilmemesi halinde şirket tarafından yapılacak araştırmalara ilişkin esas ve usuller Müsteşarlık tarafından düzenlenir.

Giriş aidatı, yönetim gideri ve fon işletim masrafları

Madde 7- Şirket, katılımcılardan sisteme ilk kez katılmaları sırasında veya yeni bir bireysel emeklilik hesabı açtırmaları halinde giriş aidatı talep edebilir. Söz konusu giriş aidatları bireysel emeklilik hesabına yapılan katkılardan ayrı olarak azami bir yıl içerisinde taksitler halinde de ödenebilir.

Şirketin faaliyetlerinden dolayı bireysel emeklilik hesabına yapılan katkılar, fon varlıkları veya fon gelirleri üzerinden yönetim gideri ve fon işletim masrafı kesintisi yapılabilir.

Bireysel emeklilik hesaplarından yapılacak her türlü kesintilerin ve giriş aidatlarının emeklilik sözleşmesinde açık olarak belirtilmesi zorunludur.

Giriş aidatı, yönetim gideri ve fon işletim masraf kesinti miktar ya da oranları ve bunlara ilişkin esas ve usuller Müsteşarlık tarafından belirlenir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Emeklilik Şirketine İlişkin Düzenlemeler

Emeklilik şirketi

Madde 8- Emeklilik şirketi, bu kanuna ve 7397 sayılı Sigorta Murakabe Kanununa göre kurulan ve bireysel emeklilik sisteminde faaliyet göstermek üzere bu kanun ile ihdas edilen emeklilik branşında ruhsat almış şirketi ifade eder. Emeklilik şirketi, 7397 sayılı Sigorta Murakabe Kanunu hükümlerine göre hayat ve ferdi kaza sigortaları branşlarında da ruhsat alabilir.

Emeklilik şirketinin emeklilik branşı dışında başka bir branşta da faaliyet göstermesi halinde her bir branşa ait hesaplar ayrı tutulur.

Şirketin kuruluş ve faaliyete geçme esasları

Madde 9 - Emeklilik şirketi kuruluş izni, Müsteşarlığın teklifi üzerine Koordinasyon Kurulu tarafından verilir. Kurulacak şirketin ticaret unvanında "emeklilik" ibaresinin bulunması zorunludur.

Kuruluş izni için Müsteşarlığa başvuruda bulunulur. Kurulacak şirketin;

- a) Anonim şirket şeklinde kurulması,
- b) Ödenmiş sermayesinin 20 trilyon liradan az olmaması,
- c) Hisse senetlerinin nakit karşılığı çıkarılması ve tamamının nama yazılı olması,
- d) Ana sözleşmesinin bu kanun hükümlerine uygun olması,
- e) İş planı ve sistem tasarımı ile yapılabilirlik raporlarının sunulması,
- f) Kurucuların;
 - 1) Tasfiyeye tabi tutulan bankerler, bankalar, sigorta şirketleri ile para ve sermaye piyasalarında faaliyet gösteren diğer kurumlarda doğrudan ve dolaylı yüzde on veya daha fazla bir oranda pay sahibi olmaması,
 - 2) İlgili mevzuat çerçevesinde faaliyetlerinin tamamen veya belirli faaliyet alanları itibariyle sürekli veya başvuru tarihinden önceki bir yıl içerisinde bir ay veya daha fazla süreyle geçici süreyle durdurulma kararı verilmemiş olması,
 - 3) Müflis veya konkordato ilan etmiş olmaması, taksirli suçlar hariç olmak üzere affa uğramış olsalar dahi ağır hapis veya beş yıldan fazla hapis yahut basit veya nitelikli zimmet, irtikap, rüşvet, hırsızlık, dolandırıcılık, sahtecilik, inancı kötüye

kullanma, dolanlı iflas gibi yüz kızartıcı suçlar ile istimal ve istihlak kaçakçılığı dışında kalan kaçakçılık suçları, resmi ihale ve alım satımlara fesat karıştırma, karapara aklama veya devlet sırlarını açığa vurma, vergi kaçakçılığı veya vergi kaçakçılığına teşebbüs suçlarından dolayı kesinleşmiş mahkumiyet kararlarının bulunmaması,

- 4) Emeklilik şirketi olmanın gerektirdiği mali güç ve itibara sahip olması,
gerekir.

Ayrıca, sermayenin en az yüzde ellibirine sahip ortakların mali piyasalar konusunda yeterli bilgi ve tecrübeye sahip olması ve tüzel kişi kurucuların yönetim ve denetimine sahip gerçek kişilerin, bu maddenin (f) bendinin dördüncü alt bendi hariç kurucularda aranan şartları taşımaları gerekir.

Kuruluş izni için gerekli asgari ödenmiş sermaye tutarı her yıl, Devlet İstatistik Enstitüsü tarafından en son açıklanan Toptan Eşya Fiyat Endeksinin iki katının gerektirdiği miktar ve sınırları aşmamak üzere Müsteşarlık tarafından artırılabilir.

Kuruluş izni alan emeklilik şirketinin faaliyete geçmesi için emeklilik branşında faaliyet ruhsatı da alması zorunludur. Emeklilik branşı faaliyet ruhsatı Müsteşarlık tarafından verilir. Faaliyet ruhsatı almak üzere Müsteşarlığa yapılan başvurularda aşağıdaki hususlar aranır:

- a) İki yıl içerisinde en az 100,000 katılımcıya hizmet verecek biçimde gerekli her türlü planlamanın yapılmış olması,
- b) İş planı ve sistem tasarımı öngörülen düzenlemelerin yapılmış olması,
- c) Fiziksel mekan, teknik ve idari altyapı ile insan kaynakları uyumunun sağlanmış olması,

şarttır.

Kuruluşa ilişkin verilen izinler, izin tarihinden itibaren bir yıl içinde emeklilik branşı faaliyet ruhsatı almak üzere başvurunun yapılmamış veya istenecek belgelerin süresi içinde tamamlanmamış olması halinde kendiliğinden geçersiz olur. Usulüne uygun yapılan kuruluş izni veya emeklilik branşı faaliyet ruhsatı başvurularının reddedilmesi halinde, karar gerekçeleriyle birlikte en geç üç ay içerisinde ilgililere bildirilir.

Emeklilik branşında faaliyet ruhsatı alan şirketin en geç üç ay içerisinde emeklilik yatırım fonu kurmak amacıyla Kurula başvurusu yapması gerekir. Şirketin emeklilik yatırım fonu kurma başvurusunun Kurula zamanında yapılmaması veya başvurusunun reddedilmesi halinde emeklilik şirketi olarak kuruluş izni ve faaliyet ruhsatı izinleri de kendiliğinden geçersiz olur.

Kuruluş izni ve faaliyet ruhsatı başvurularında istenecek belgeler ve raporlara ilişkin esas ve usuller Müsteşarlıkça belirlenir.

“Emeklilik” ibaresinin kullanımı

Madde 10- Kamu sosyal güvenlik kurumlarının kendi kanunlarındaki hükümleri saklı kalmak kaydıyla, bu kanun kapsamında bulunmayan kurum ve kuruluşlar, ilân, reklam, broşür, ürün ve ilgili diğer bilgi ve belgelerinde her ne sıfatla olursa olsun “Emeklilik Planı”, “Emeklilik Fonu”, “Emeklilik Yatırım Fonu”, “Emeklilik” gibi ibareler veya aynı işlevi öngören ifadeleri kullanamazlar.

Emeklilik şirketlerinin görev ve sorumlulukları

Madde 11- Emeklilik şirketlerinin görev ve sorumlulukları;

- a) Katılımcılardan veya varsa işverenlerinden katkıları tahsil etmek ve katılımcılara veya lehdarlarına emeklilik sözleşmelerine göre ödemeler yapmak üzere Müsteşarlığın belirleyeceği esaslara göre bankalardan hizmet almak,
- b) Emeklilik sözleşmesi çerçevesinde tahsil edilen katkılarından emeklilik yatırım fonlarına yönlendirilmesini sağlamak ve bireysel emeklilik hesaplarının ve ilgili diğer kayıtların güncelleştirilmesi işlemlerini gerçekleştirmek,
- c) Fon portföyünü yönetmek üzere portföy yöneticilerinden portföy yönetim hizmeti almak,
- d) Portföy yöneticilerinin, emeklilik şirketinin genel fon yönetim stratejisine ve kararlarına göre fon portföyünü yönetmesini sağlamak,
- e) Emeklilik sözleşmelerine ilişkin olarak Müsteşarlığın belirleyeceği esaslar çerçevesinde aracılık hizmeti almak,
- f) Katılımcılara emeklilik sözleşmesi veya yıllık gelir sigortası sözleşmesi çerçevesinde gerekli ödemeleri yapmak,
- g) Katılımcılarının bireysel emeklilik hesaplarına ait günlük bilgilere erişimine olanak sağlamak,
- h) Fon portföyünde yer alan varlıklar, fonun performansı, mali tabloları gibi konularda katılımcılara düzenli bilgi verilmesini sağlamak,
- i) Katılımcılara dönemsel bildirimlerin yapılması,
- j) Müsteşarlık ve Kurul tarafından istenecek bilgi, belge ve tabloların hazırlanması,
- k) Fonun muhasebe ve kayıtlarının bu kanunda ve ilgili mevzuatta belirtilen şartlara göre tutulmasını sağlamak,
- l) Gerekli teknik altyapı ve insan kaynaklarının sürekli gelişimini sağlamak ve verimliliği artırmak,
- m) Bireysel emeklilik hesaplarının ve emeklilik faaliyetlerinin sürekliliğini ve fon varlıklarının korunmasını sağlamak üzere, deprem, yangın, sel ve diğer afetler ile

hırsızlık ve kaza durumlarına karşı katılımcıların hak ve menfaatlerinin korunmasını teminen gerekli tedbirleri almak,

- n) Müsteşarlığın belirleyeceği esas ve usuller çerçevesinde şirketin, Kurulun belirleyeceği esas ve usuller çerçevesinde de fonun iç denetimini sağlamak,
 - o) Katılımcıların haklarının korunması amacıyla fon varlıklarının korunması ve saklanması hususunda gerekli tedbirleri,
- almaktır.

Emeklilik şirketleri bu kanun ve ilgili diğer mevzuatta sınırları belirtilen faaliyetler dışında başka işle uğraşamazlar.

Yöneticilerin atanması

Madde 12- Kurulacak emeklilik şirketinin yöneticilerinin iyi bir şöhrete, görevlerinin icabına uygun mesleki niteliklere ve tecrübeye sahip olması şarttır. Yöneticilerin atanmaları, atamalara ilişkin kararın Müsteşarlığa intikal ettiği tarihten itibaren on iş günü içinde Müsteşarlığın uygun görüşü üzerine yapılır. Müsteşarlık görüşünün belirtilen sürede bildirilmemesi halinde atama yapılmış sayılır. Herhangi bir nedenle görevden ayrılan yöneticilerin, görevden ayrılma nedenleri şirket ve görevden ayrılan tarafından, ayrılış tarihinden itibaren on iş günü içinde Müsteşarlığa bildirilir.

Sigortacılık mevzuatı, sermaye piyasası mevzuatı, bu kanun ve ilgili diğer mevzuat hükümlerine aykırı hareketlerinden dolayı hapis veya bir defadan fazla ağır para cezası ile cezalandırılan kimseler; tasfiyeye tâbi tutulan bankerler, bankalar, sigorta şirketleri ve para ve sermaye piyasalarında faaliyet gösteren diğer şirketlerde doğrudan veya dolaylı pay sahibi olanlar hiçbir emeklilik şirketinde yönetim kurulu başkanı, üyesi, denetçi, genel müdür, genel müdür yardımcısı veya birinci derecede imza yetkisini haiz görevli olarak çalıştırılmazlar.

Şirket devir ve birleşmeleri

Madde 13 – Emeklilik şirketinin tüm aktif ve pasiflerini diğer bir emeklilik şirketine devretmesi ya da bir veya birkaç emeklilik şirketi ile birleşmesi Müsteşarlığın teklifi üzerine Koordinasyon Kurulunun kararına bağlıdır.

Emeklilik şirketlerinin devir ve birleşmelerine ilişkin esas ve usuller Koordinasyon Kurulu tarafından belirlenir.

Mali bünyenin güçlendirilmesi

Madde 14- Emeklilik şirketinin sözleşmelerden doğan yükümlülüklerini yerine getiremediğinin veya mali bünyesinin katılımcıların hak ve menfaatlerini tehlikeye düşürecek düzeyde zayıflamakta olduğunun tespiti hallerinde Müsteşarlık, şirketin yönetim kurulundan;

- a) Sermayenin artırılmasını, ödenmemiş kısmın ödenmesini, sermayeye mahsuben ödeme yapılması için ortaklara çağrıda bulunulmasını veya kar dağıtımının durdurulmasını,

- b) İştiraklerin ve sabit değerlerin kısmen veya tamamen elden çıkarılmasını veya elden çıkarılmasının durdurulmasını, yeni iştirak ve sabit değerler edinilmemesini,
- c) Serbest varlıkların gösterilecek bir bankada bloke edilmesini ve bu varlıklar üzerinde izinsiz tasarruf edilmemesini,
- d) Şirketin mali bünyesini düzeltmeye yönelik öngörülen diğer tüm tedbirlerin alınmasını,
- e) Alınacak tedbirlerin bildiriminden itibaren 10 iş günü içerisinde iyileştirme planının hazırlanıp gönderilmesini,

isteyebilir.

İyileştirme planında öngörülen önlemlerin zamanında alınmaması veya bu tedbirlerin uygulanmasına rağmen bu maddenin birinci fıkrasında belirlenen hususların devam etmesi ya da şirketin mali bünyesindeki zayıflamanın bu maddede yer alan safhaların uygulanması durumunda dahi şirketin mali durumunun düzeltilmesine imkan bulunmadığının tespit edilmesi halinde, Müsteşarlık; şirketin,

- a) Yeni sözleşme akdetme ve temdit yetkisini kaldırmaya,
- b) Yönetim kuruluna atama yapmaya,
- c) Emeklilik yatırım fonlarını ve varsa diğer branşlara ait portföylerini belirlenecek esaslar dahilinde diğer şirketlere devretmeye,
- d) Faaliyet ruhsatlarını iptal etmeye,
- e) İflasını istemeye,
- f) Gerekli görülen diğer tedbirleri almaya,

yetkilidir.

İşlemlerin zamanında sonuçlandırılmaması

Madde 15- Katkıların katılımcılardan kaynaklanmayan nedenlerle şirkete geç intikali veya katkıların şirkete intikalini takip eden ikinci iş gününde yatırıma yönlendirilememesi, varsa tazminat ödemelerinde istenen belgelerin tamamlanmasından sonraki otuz gün içinde ödemelerin yapılmamış olması halinde emeklilik şirketi tarafından uygulanacak gecikme faizi oranı şirketin sabit getirili yatırım araçlarından oluşan emeklilik yatırım fonunun aynı dönemdeki yatırım getiri oranından az olamaz.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Emeklilik Yatırım Fonlarına İlişkin Düzenlemeler

Emeklilik yatırım fonu

Madde 16- Emeklilik yatırım fonları emeklilik şirketleri tarafından emeklilik sözleşmesi çerçevesinde alınan ve katılımcılar adına bireysel emeklilik hesaplarında

izlenen katkıların, riskin dağıtılması ve inançlı mülkiyet esaslarına göre işletilmesi amacıyla oluşturulan malvarlığıdır.

Emeklilik yatırım fonlarının tüzel kişiliği yoktur. Emeklilik yatırım fonları, bu kanunda yer alan amaçlar dışında kullanılamaz ve kurulamaz.

Emeklilik yatırım fonunun kuruluşu

Madde 17- Emeklilik şirketinin “emeklilik yatırım fonu içtüzüğü”, “emeklilik sözleşmesi” ve Kurulca belirlenecek diğer belgelerle birlikte, emeklilik yatırım fonu kurmak üzere Kurula başvurması zorunludur. Başvuruya ilişkin eksikliklerin Kurulca belirlenecek bir sürede tamamlanması zorunludur. Başvurular en çok otuz gün içinde sonuçlandırılır. Eksikliklerin tamamlanması için verilen süreler başvuruların değerlendirilmesine ilişkin sürelerle dahil edilmez. Fon kuruluşuna ilişkin başvuruların reddedilmesi halinde, karar ilgililere gerekçeli olarak bildirilir.

Kuruluş izni almak üzere yapılacak başvurularda istenilecek ek şartlara ilişkin esas ve usuller Müsteşarlığın uygun görüşü alınarak Kurul tarafından belirlenir.

Emeklilik yatırım fonu içtüzüğü

Madde 18- Emeklilik yatırım fon içtüzüğü, katılımcılar ile şirket, saklayıcı, portföy yöneticisi ve varsa gerekli görülen hallerde işverenleri arasında fon portföyünün inançlı mülkiyet esaslarına göre saklanmasını ve vekalet akdi hükümlerine göre yönetimini konu alan ve genel işlem şartlarını içeren iltihaki bir sözleşmedir.

Kurul tarafından uygun görülen fon içtüzüğü notere onaylatılmasından sonra, izin belgesi ile birlikte altı işgünü içerisinde emeklilik şirketinin merkezinin bulunduğu yerin ticaret siciline tescil edilir ve Türkiye Ticaret Sicili Gazetesinde ilân olunur.

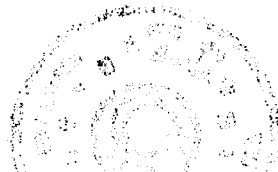
Bu kanun kapsamında hazırlanması gereken fon içtüzüğüne yönelik esas ve usuller Müsteşarlığın uygun görüşü alınarak Kurul tarafından belirlenir.

Emeklilik yatırım fonunun faaliyete geçmesine ilişkin esaslar

Madde 19- Şirket, emeklilik yatırım fonu kuruluş izni tarihinden itibaren en geç altı ay içerisinde Kurul tarafından belirlenen belgelerle birlikte faaliyete başlamak üzere katılma belgelerinin kayda alınması talebiyle Kurula başvurmak zorundadır. Bu süre içerisinde Kurula başvuru yapılmaması halinde, fon içtüzüğü emeklilik şirketi tarafından ticaret sicilinden terkin ettirilir ve buna ilişkin belgeler terkin edeni altı işgünü içerisinde Kurula gönderilir.

Emeklilik yatırım fonu faaliyet izni başvurularının Kurulca değerlendirilebilmesi için,

- a) Fon içtüzüğünün şirketin merkezinin bulunduğu yerin ticaret siciline tescil ve Türkiye Ticaret Sicili Gazetesinde ilân edilmiş olması,
- b) Yeterli mekan, teknik donanım ve örgütlenmenin sağlanmış, fon hizmet biriminin ve fon kurulunun oluşturulmuş, iç denetim sisteminin kurulmuş, personelin buna uygun görev ve sorumluluklarının belirlenmiş olması ve bu konularda gerekli bilgi ve belgelerin düzenlenmiş olması,

- c) Muhasebe kayıt ve belge sistemi ile düzenli iş akışı ve haberleşmeyi sağlayacak teknik alt yapının kurulmuş olması,
- d) Fonlara ilişkin insan kaynaklarının belirlenmiş olması,
- e) Kurulca belirlenmiş en az bir portföy yöneticisi ile portföy yönetim sözleşmesinin imzalanmış olması,
- f) Şirketin emeklilik şirketi kurma şartlarını kaybetmemiş olması,

zorunludur.

Kurulca yapılacak değerlendirme sonucu faaliyet izni verilmesi uygun görülen emeklilik yatırım fonlarına, faaliyete geçişlerine ilişkin yetki belgesi verilir ve katılma belgeleri Kurulca kayda alınır.

Emeklilik yatırım fonlarının faaliyet izin başvurusunun değerlendirilmesi aşamasında Kurul tarafından uygun görülen ve fon içtüzüğünde yer alan, şirketin asgari kuruluş sermayesinin yirmide biri tutarındaki fon miktarına karşılık gelen pay sayısı Kurul kaydına alınır ve fon portföyü öncelikle bu paylara karşılık gelen tutar ile oluşturulur. Katılımcılardan toplanan katkılar karşılığında verilecek payların Fon içtüzüğünde öngörülen tutara karşılık gelen payları aşması halinde yeni pay sayısının artırılması ve artırılan payların Kurul kaydına alınması talebiyle Kurula başvurulur. Herbir emeklilik yatırım fonunda fon tutarı ve pay sayısı fonların kayda alındığı tarihdeki fon miktarı ve pay sayısından az olamaz.

Emeklilik yatırım fonlarında şirkete ve katılımcılara ait pay adedi, fon miktarı, fonların faaliyet ilke ve esasları, örgüt yapısı, muhasebe, belge ve kayıt düzeni, katılımcıların bilgilendirilmesi ve bunlara ilişkin esas ve usuller Kurul tarafından belirlenir.

Emeklilik yatırım fonunun malvarlığına ilişkin ilkeler

Madde 20- Emeklilik yatırım fonunun mal varlığı, şirketin bu kanundan, 2499 Sayılı Sermaye Piyasası Kanunundan, emeklilik sözleşmesinden, fon içtüzüğünden ve ilgili mevzuattan doğan yükümlülüklerini yerine getirmesi ve sorumluluğunu karşılaması dışında hiçbir amaçla kullanılamaz. Fon malvarlığı rehnedilemez, teminat gösterilemez, üçüncü şahıslar tarafından haczedilemez ve iflas masasına dahil edilemez.

Emeklilik yatırım fonu portföyünün yönetimi

Madde 21- Fon portföyü, sermaye piyasası mevzuatına göre belirlenmiş portföy yöneticilerinden Kurulca uygun görülenler tarafından yönetilir. Portföy yöneticileri, portföyü bu kanun, 2499 Sayılı Sermaye Piyasası Kanunu, fon içtüzüğü, emeklilik sözleşmesi ve ilgili mevzuat hükümlerine göre yönetmekle yükümlüdür. Alınacak portföy yönetim hizmetine ilişkin esaslar bu konuda şirket ve portföy yöneticileri arasında yapılacak portföy yönetim sözleşmesi ile belirlenir. Portföy yönetim sözleşmesinin Kurulca onaylanması zorunludur.

Emeklilik şirketi, portföy yöneticilerinin, fon yönetiminde gerekli özen ve basireti göstermemeleri, Kurulun portföy yöneticiliğine ilişkin ilkelerine aykırı hareket etmeleri, mali bünyelerinin zayıfladığının tespit edilmesi gibi durumlarda, portföy

yönetim sözleşmesini feshedip, Kurulca öngörülen başka portföy yöneticileri ile portföy yönetim sözleşmesi imzalayabilir. Yukarıdaki koşulların varlığı halinde Kurul da portföy yöneticilerinin değişmesini isteyebilir.

Emeklilik yatırım fonu portföyüne ilişkin esaslar

Madde 22- Şirketler, emeklilik sözleşmelerinde belirtilmek koşuluyla, sermaye piyasası mevzuatında öngörülen yatırım fonu türlerinde olmak üzere, sermaye piyasası araçlarından oluşan farklı portföy yapılarına sahip Kurul tarafından belirlenen en az üç emeklilik yatırım fonu kurmak zorundadır.

Fon portföy sınırlamalarına ilişkin ilkeler ve fon portföyündeki varlıkların değerlendirilmesine ilişkin esas ve usuller Kurul tarafından belirlenir.

Emeklilik yatırım fonundaki varlıkların saklanması ilişkin esaslar

Madde 23- Fon portföyündeki varlıklar Kurulca belirlenecek bir merkezi kuruluştaki saklanır. Katılımcıların sahip oldukları ve fondaki katkılarını gösteren pay adedi de Kurulca belirlenecek merkezi bir kuruluştaki katılımcı bazında ve katılımcıların erişebileceği şekilde izlenir.

Emeklilik yatırım fonlarının birleştirilmesi

Madde 24- Aynı şirkete ait emeklilik yatırım fonları, şirketin talebi üzerine Kurul tarafından birleştirilebilir. Kurul, gerekli gördüğü durumlarda re'sen de fonları birleştirebilir. Emeklilik yatırım fonları, ancak başka bir emeklilik yatırım fonu ile birleştirilebilir.

Söz konusu birleştirmelere yönelik esas ve usuller Kurul tarafından belirlenir.

Emeklilik yatırım fonunun devri

Madde 25- Fonlar süresiz olarak kurulur. Kurul;

- a) Emeklilik şirketinin bir yıl öncesinden fesh ihbarında bulunması,
- b) Emeklilik şirketinin fon kurmaya ilişkin şartlarını kaybetmesi,
- c) Emeklilik şirketinin mali bünyesinin zayıflaması nedeniyle bu kanunun 14 üncü maddesi kapsamına alınması,

halinde fon mal varlığını bir başka şirkete Müsteşarlığın uygun görüşünü alarak devredebilir.

Devir işlemlerine ilişkin esas ve usuller Müsteşarlık ve Kurul tarafından ortaklaşa belirlenir.

ALTINCI BÖLÜM

Denetim, İlân ve Reklamlar ve Sigortalıya Açıklanacak Bilgiler

Denetim

Madde 26- Emeklilik şirketinin, fonların ve portföy yöneticileri ile saklayıcıların bu kanun kapsamındaki faaliyetleri en az yılda bir kez Müsteşarlık ve Kurul tarafından denetlenir.

Emeklilik şirketinin aktüeryal denetimi, bu kanun çerçevesinde yürütülen emeklilik faaliyetleri ile sigortacılık faaliyetleri, Müsteşarlık adına 7397 sayılı Sigorta Murakabe Kanununda tanımlanan Sigorta Denetleme Kurulunun denetimine tabidir. Emeklilik şirketinin fonlarına, portföy yöneticilerine ve saklayıcılara ilişkin hesap ve işlemleri ise Kurulun denetimine tabidir.

Denetimlere ilişkin raporlar, konularına göre Müsteşarlık veya Kurul tarafından değerlendirilir ve sonuçlandırılır.

Bağımsız dış denetim

Madde 27- Emeklilik şirketlerinin mali denetiminin bağımsız denetim kuruluşları tarafından yılda en az bir kez yapılması zorunludur.

Emeklilik yatırım fonlarının hesap ve işlemleri ayrıca, üçer aylık dönemler itibariyle bağımsız dış denetime tabidir.

Emeklilik şirketlerinin mali yönden bağımsız dış denetimine ilişkin esas ve usuller Müsteşarlık, emeklilik yatırım fonlarının bağımsız dış denetimine ilişkin esas ve usuller ise Kurul tarafından belirlenir.

İlân, reklamlar ve katılımcılara açıklanacak bilgiler

Madde 28- Emeklilik şirketleri ve aracılar, kişi ve kuruluşlara gerçeğe aykırı, yanıltıcı ve aldatıcı beyanda bulunamazlar, ilân, reklam ve broşürleri ile bu amaca yönelik her türlü faaliyetlerinde bu nitelikteki ibarelere yer veremezler.

Bireysel emeklilik sisteminde katılımcılara veya kamuya açıklanacak bilgiler, açıklanma dönemleri ve süreleri ile ilân ve reklamlara ilişkin esas ve usuller Müsteşarlık, emeklilik yatırım fonlarına ilişkin ilan, reklam ve broşürlere ait esas ve usuller ise Kurul tarafından belirlenir.

YEDİNCİ BÖLÜM

Ceza Hükümleri

İdari Para Cezaları

Madde 29- Bu kanunun;

a) 4 üncü madde hükümlerine aykırı emeklilik sözleşmesi düzenlenmesi halinde beş milyar lira,

b) 5 inci maddesinin üçüncü fıkrasında belirtilen hükümlerine aykırılık halinde iki milyar lira,

- c) 6 ncı madde hükümlerine aykırılık halinde dört milyar lira,
- d) 7 nci maddesinin üçüncü fıkrasında belirtilen hükümlere aykırılık halinde iki milyar lira,
- e) 11 inci madde hükümlerine aykırılık halinde üç milyar lira,
- f) 12 nci maddesinin birinci fıkrasına göre yapılması gereken bildirimlerin zamanında yapılmaması halinde iki milyar lira, ikinci fıkrasına göre emeklilik şirketinde çalıştırılmayacak kişilerin çalıştırılması halinde dört milyar lira,
- g) 27 nci madde hükümlerine aykırılık halinde üç milyar lira,
- h) 28 inci madde hükümlerine aykırılık halinde iki milyar lira,
- i) Koordinasyon Kurulu, Müsteşarlık ve Kurul tarafından alınan kararlara, çıkarılan yönetmelik ve tebliğler ile yapılan diğer düzenlemelere uyulmaması halinde, yukarıdaki fıkralarda, sigortacılık mevzuatı ve sermaye piyasası mevzuatında öngörülmüş bir cezanın olmadığı hallerde iki milyar lira,

İdari para cezası uygulanır. İdari para cezaları, konularına göre Müsteşarlık veya Kurulca gerekçesi belirtilmek suretiyle bu kanuna tabi gerçek ve tüzel kişilere uygulanır.

Yukarıda belirtilen idari cezaların uygulanmasında önce ilgili kuruluş veya kişilerin savunmaları alınır. Savunma istendiğine ilişkin yazının tebliğ tarihinden itibaren bir ay içinde savunma verilmemesi halinde savunma hakkından feragat edildiği kabul edilir.

İdari para cezalarının verilmesini gerektiren fiillerin tekrarı halinde süreli cezalar hariç olmak üzere verilen para cezası iki katı, ikinci ve müteakip tekrarlarda üç katı artırılarak uygulanır. Bu cezaların verildiği tarihten itibaren iki yıl içinde idari para cezasının verilmesini gerektiren aynı fiil işlenmediği takdirde önceki cezalar tekrarda esas alınmaz.

Bu maddeye göre ceza uygulama hakkı, aykırılığın vuku bulduğu tarihten itibaren beş yıllık zaman aşımına tabidir.

Yukarıda belirtilen fiiller dolayısıyla bu kanun ya da diğer kanunların adli cezalara ilişkin hükümleri uyarınca kovuşturma başlamış olması ve mahkumiyete hükmedilmesi halinde ayrıca idari para cezası uygulanmaz.

Adli suç ve cezalar

Madde 30- Bu kanuna göre gereken izinleri almaksızın emeklilik şirketi faaliyetinde bulunan veya ticaret ünvanları ve her türlü belgeleri ve ilan ve reklamları ve kamuoyuna yaptıkları açıklamalarda bu kanunda belirtilen kuruluşların adını kullanan, bu kanunda düzenlenen faaliyetlerde bulundukları izlenimini yaratacak söz ve deyimleri kullanan gerçek kişiler ile tüzel kişilerin görevlileri hakkında fiile katılma derecelerine göre üç yıldan beş yıla kadar hapis ve altı milyar liradan on milyar liraya kadar ağır para cezası uygulanır.

Emeklilik şirketlerinin yönetim kurulu başkanı ve üyeleri ile imza yetkisini haiz mensupları, portföy yönetim şirketinin yönetim kurulu başkanı ve üyeleri ile imza yetkisini haiz mensupları, görevleri dolayısıyla kendilerine tevdi olunan veya muhafazaları, denetimleri ve sorumlulukları altında bulunan kuruluşa ait para veya diğer varlıkları zimmetine geçirirlerse altı yıldan oniki yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılacakları gibi kuruluşun uğradığı zararı tazmine mahkum edilirler.

İkinci fıkra da gösterilen suç, kuruluşu aldatacak ve fiilin açığa çıkmasını önleyecek her türlü hileli faaliyette bulunmak suretiyle işlenmişse, faile oniki yıldan aşağı olmamak üzere hapis ve meydana gelen zararın üç katı kadar ağır para cezası uygulanır. Ayrıca, meydana gelen zararın ödenmemesi halinde mahkemece re'sen ödettilmesine hükmolunur. Yukarıdaki fıkralarda yer alan cezalar, zararın kovuşturma yapılmadan önce tamamıyla ödenmiş olması halinde ikide biri, ödeme hükümden önce gerçekleştirilmiş ise üçte bir oranında indirilir.

Bu kanunda gösterilen yetkili mercilerin ve denetim görevlilerinin istedikleri bilgi ve belgeleri vermeyen ya da denetim görevlilerinin görevlerini yapmalarına engel olan gerçek kişilerle tüzel kişilerin görevli ve ilgilileri hakkında bir yıldan üç yıla kadar hapis ve iki milyar liradan altı milyar liraya kadar ağır para cezası uygulanır.

Bu kanuna tabi gerçek ve tüzel kişilerin bu kanunda gösterilen merciler ile denetim görevlilerine, mahkemelere ve diğer resmi dairelere hitaben düzenledikleri veya yayımladıkları belgelerde yapılan gerçeğe aykırı beyanlarından dolayı bunları veya bunların düzenlenmesine esas olan her türlü belgeleri imzalayanlar hakkında fiile katılma derecelerine göre bir yıldan üç yıla kadar hapis ve altı milyar liradan aşağı olmamak üzere ağır para cezası uygulanır.

Bu kanuna tabi kuruluşların itibarını kırabilecek veya servetine zarar verebilecek bir hususa kasten sebep olan ya da bu yolda asılsız haberler yayanlar için bir yıldan iki yıla kadar hapis ve iki milyar liradan dört milyar liraya kadar ağır para cezasına hükmolunur. Bu fiilin 15.7.1950 tarih ve 5680 sayılı Basın Kanununda yazılı ya da radyo, televizyon, video, internet, kablolu yayın veya elektronik bilgi iletişim araçları ve benzer yayın araçlarından biri ile işlenmesi halinde bir yıldan üç yıla kadar hapis ve dört milyar liradan sekiz milyar liraya kadar ağır para cezasına hükmolunur. İsimleri belirtilmese dahi bu kanuna tabi kuruluşların güvenilirliği konusunda kamuoyunda tereddüte yol açarak bu kuruluşların mali bünyelerinin olumsuz etkilenmesine neden olabilecek nitelikte asılsız haberleri yukarıda belirtilen araçlarla yayınlayanlara dört milyar liradan sekiz milyar liraya kadar ağır para cezasına uygulanır.

Bu kanunun uygulanması ve uygulanmasının denetiminde görev alanlar, görevleri sırasında bu kanun kapsamında faaliyet gösteren kişi ve kuruluşlar ile bunların iştirakleri, kuruluşları ve sözleşmeler ile ilgili kişilere ait öğrendikleri sırları bu kanuna ve özel kanunlarına göre yetkili olanlardan başkasına açıklayamazlar. Bu yükümlülük, bu kişilerin görevden ayrılmalarından sonra da devam eder. Bu yükümlülüğe uymayan kimseler için iki yıldan dört yıla kadar hapis ve dört milyar liradan az olmamak üzere ağır para cezasına hükmolunur.

Bu kanuna tabi kuruluşların mensupları ve diğer görevlileri, sıfat ve görevleri dolayısıyla bu kanuna tabi kuruluşlara veya sigorta sözleşmesi ile ilgili kişilere ait

öğrendikleri sırları bu konuda kanunen açıkça yetkili kılınan mercilerden başkasına açıklayamazlar. Bu madde hükmüne aykırı davrandığı tespit edilen kişiler için bir yıldan üç yıla kadar hapis ve iki milyar liradan az olmamak üzere ağır para cezasına hükmolunur.

Bu kanunun uygulaması ve uygulanmasının denetiminde görev alan kişiler öğrendikleri sırları kendileri ya da başkaları için yarar sağlamak amacıyla açıklarlarsa, üç yıldan beş yıla kadar hapis cezasına ve altı milyar liradan az olmamak üzere ağır para cezasına mahkum edilir ve fiilin önemine göre ilgili kuruluşlarda görev yapmaları geçici veya sürekli olarak yasaklanır.

Bu madde ve 29 uncu maddede belirtilen para cezaları 21/7/1953 tarih ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümleri gereğince tahsil olunur.

Kovuşturma usulü

Madde 31- Bu kanunda belirtilen cezalara ilişkin suçlardan dolayı kovuşturma yapılması konularına göre Müsteşarlık veya Kurul tarafından Cumhuriyet Başsavcılığına yazılı başvuruda bulunulmasına bağlıdır. Bu başvuru ile Müsteşarlık veya Kurul aynı zamanda müdahil sıfatını kazanır.

Cumhuriyet Savcıları kovuşturmaya yer olmadığına karar verirlerse, Müsteşarlık veya Kurul, 4.4.1929 tarih ve 1412 sayılı Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununa göre kendisine tebliğ edilecek bu kararlara karşı itiraza yetkilidir.

Bu maddeye göre açılacak davalar ilgili kuruluşun merkezinin bulunduğu yerdeki Asliye Ceza Mahkemelerinde 8.6.1936 tarih ve 3005 sayılı Meşhud Suçların Muhakeme Usulü Kanunu hükümlerine göre görülür. Bu yerde birden fazla Asliye Ceza Mahkemesi bulunduğu takdirde bu davalara iki numaralı Asliye Ceza Mahkemelerinde bakılır.

Genel hükümlerin saklılığı

Madde 32- Bu kanuna göre suç teşkil eden hareket ve fiiller başka kanunlara göre de cezayı gerektirdiği takdirde failleri hakkında en ağır cezayı gerektiren kanun maddesi uygulanır.

29.6.1956 tarih ve 6762 sayılı Türk Ticaret Kanununun sorumluluğu gerektiren hükümleri saklıdır.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Diğer Hükümler

Yönetmelikler

Madde 33- Bu kanunda, Müsteşarlığın ve Kurulun belirlemeye yetkili kılındığı hususlar yönetmeliklerle düzenlenir.

Bu kanun kapsamında çıkarılacak yönetmelikler, kanunun yayımı tarihinden itibaren en geç altı ay içerisinde çıkarılır.

Geçici Maddeler

Geçici Madde 1- Bu kanunda belirtilen kararname, yönetmelik ve tebliğler çıkarılıncaya kadar, bunların düzenleyeceği konulara ilişkin mevzuatın bu kanuna aykırı olmayan hükümleri uygulanır.

Geçici Madde 2- Bu kanunun 6 ncı maddesinde belirtilen emeklilik yaşı 1 Ocak 2025 tarihinden itibaren 60 olarak uygulanır.

Geçici Madde 3- Bu kanunun yayımı tarihinden önce, hayat branşında faaliyet gösteren ve yeni poliçe akdetme yetkisi olan sigorta şirketlerinden bu kanunun 9 uncu maddesinde aranan şartları sağlayanlar emeklilik branşında ruhsat alabilirler.

Söz konusu şirketlere emeklilik branşında ruhsat verilebilmesi için hastalık sigortası portföyünün sigortalıların tüm hak ve yükümlülükleri korunarak devredilmiş olması ve emeklilik branşı dışında kalan branşlara ilişkin yasal yükümlülüklerin tamamını karşılayacak yeterli teminatın gösterilmiş olması ve Müsteşarlıkça öngörülecek tedbirlerin alınmış olması gerekir.

Geçici Madde 4- Bu kanunun yayımı tarihinden önce hayat branşında faaliyet gösteren şirketlerden, bu kanun kapsamında emeklilik branşında ruhsat alanların faaliyete başladıkları tarihten itibaren iki yıl içinde mevcut birikimli hayat sigortalılarının talepleri halinde, sigorta sözleşmelerinin başlangıç sürelerine bakılmaksızın, bireysel emeklilik sistemine intibakları yapılabilir. Söz konusu sigortalıların birikimleri ve kayıtları, bireysel emeklilik hesaplarına aktarılır. Bu birikimler, her türlü vergi, resim ve harçtan müstesna olup, intibak ettirilen ve emeklilik sözleşmesi imzalamış katılımcılardan sisteme giriş aidatı ve varsa masraf kesintileri yapılmaz ve hayat sigortalarında geçen sigortalılık süresi, bireysel emeklilik sisteminde geçmiş sayılır.

T.C.
BAŞBAKANLIK
KANUNLAR ve KARARLAR
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

T/ 61

Madde 34- Bu Kanun yayımı tarihinden altı ay sonra yürürlüğe girer.

Madde 35- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Eki

Bülent Ecevit
BÜLENT ECEVİT
BAŞBAKAN

<i>D. Bahçeli</i> D. BAHÇELİ Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	<i>H. H. Özkan</i> H. H. ÖZKAN Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	<i>Y. Okuyan</i> Y. OKUYAN M. C. ERGÖNER En. ve Tab. Kay. Bak. ve Başb. Yrd. V.	<i>R. Yılmaz</i> R. YILMAZ Devlet Bakanı
<i>Prof. Dr. T. Toskay</i> Prof. Dr. T. TOSKAY Devlet Bakanı	<i>M. Keleş</i> M. KELEŞ Devlet Bakanı	<i>Prof. Dr. S. S. Sörel</i> Prof. Dr. S. S. SÖREL Devlet Bakanı	<i>S. Somuncuoğlu</i> S. SOMUNCUOĞLU Devlet Bakanı
<i>M. Yalova</i> M. YALOVA Devlet Bakanı	<i>M. Keleş</i> M. KELEŞ Devlet Bakanı	<i>Prof. Dr. R. R. Özdemir</i> Prof. Dr. R. R. ÖZDEMİR Devlet Bakanı	<i>H. K. Yöcelen</i> H. K. YÖCELEN Devlet Bakanı
<i>H. Gemic</i> H. GEMİCİ Devlet Bakanı	<i>R. H. Zaoğlu</i> R. H. ZAOĞLU Prof. Dr. S. S. Sörel V.	<i>E. S. Gaydalı</i> E. S. GAYDALI Devlet Bakanı	<i>F. Önlü</i> F. ÖNLÜ Devlet Bakanı
<i>Prof. Dr. A. C. Ay</i> Prof. Dr. A. C. AY Devlet Bakanı	<i>E. S. Gaydalı</i> E. S. GAYDALI Devlet Bakanı V.	<i>Prof. Dr. S. S. Sörel</i> Prof. Dr. S. S. SÖREL Adalet Bakanı	<i>S. Çakmak</i> S. ÇAKMAK Millî Savunma Bakanı
<i>S. Tantan</i> S. TANTAN İçişleri Bakanı	<i>I. Cem</i> I. CEM Dışişleri Bakanı	<i>S. Oral</i> S. ORAL Maliye Bakanı	<i>M. Mostancıoğlu</i> M. MOSTANCIOĞLU Millî Eğitim Bakanı
<i>T. Toskay</i> T. TOSKAY Başbakanlık ve İskan Bakanı V.	<i>Prof. Dr. O. D. R. M. S.</i> Prof. Dr. O. D. R. M. S. Devlet Bakanı	<i>Prof. Dr. S. S. Sörel</i> Prof. Dr. S. S. SÖREL Ulaştırma Bakanı	<i>H. J. S. Sörel</i> Prof. Dr. H. J. S. SÖREL Tarım ve Köylüleri Bakanı
<i>Y. Okuyan</i> Y. OKUYAN Çalışma ve Sos. Güv. Bakanı	<i>A. Ç. Tanıncı</i> A. Ç. TANINCI Sanayi ve Ticaret Bakanı	<i>M. İ. Talay</i> M. İ. TALAY Kültür Bakanı	<i>E. Mumcu</i> E. MUMCU Turizm Bakanı
<i>Prof. Dr. N. Ç. Ç. Ç.</i> Prof. Dr. N. Ç. Ç. Ç. Orman Bakanı	<i>F. A. Tekin</i> F. A. TEKİN Çevre Bakanı		

Dosya No.

101-65

459